

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २२७१-१

Title गुरुपद्धतिः

Author

Extent ५२ पत्रा Age क. १६-१७

Subject धर्म-पद्धति

Handwritten text in Devanagari script, likely a library stamp or record, including the number 996 and the name 'श्री १३३३'.

नं. ११७

[illegible]

६३३.

१

ॐ श्रीगणेशाय नमः वृद्धिप्रादं लिख्यते मागल्यह्ना
नं संध्यादेव पूजा वैश्वदेवः सर्वसव्येन कार्यं लिखि
तगणेशपूजा वसुकिाचारः मातृस्थापनं वसोर्द्ध
रा वृद्धिप्रादं तेषां प्रकारः महागरापनये नमः
आचमनं प्राराणायामः स्वस्त्ययनं अपवित्रशुद्ध्या
दि सप्तव्याधा नमः स्वाहाये स्वाहाये मातृपूजनो
पहाराराणां पवित्रास्तु भूरादिजपः उपास्यैः मधु ३
अद्यैः इत्यादिप्रयोगः सतस्य विवाहोत्सवकर्मप्रारंभनि
मित्तं सर्वारिष्टपरिहाराय सर्वकामसमृद्धाय च
विघ्ने नमः कर्मणां सिद्धयर्थं श्रीगणेशाय विक्रयोः प्रीत्य
र्थं श्रीगणेशाय विक्रयोः सानुकूलार्थं श्रीगणेशाय गो

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ रासहितानां स्थापनं प्रतिष्ठा
एजवमं करिष्ये एतत्तु शुद्धिं कर्तुं कुर्यात्
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ शुद्धिं विना जन्म निमित्तकमिति श्रीम
हं गारापति स्थापयामि गौरी शची मेधा सावित्री पद्मा
त्री विजया जय देवसेना स्वधा स्वाहा मातरं
लोकमातरं धृति पुष्टि नृष्टि श्रीगोत्रदेवता तत्र
श्लोकाः गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया ज
या देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः धृति
पुष्टि सत्या नृष्टि रात्रि देवता सह गरुड शर्विका
ह्येता एते एतान् अहं ईश तासां प्रतिष्ठा पूजा गुड
धूपः तालिको रार्घः पूगपत्रारि नैवेद्यः अन्नचंदनगं

वृ. आ.

२

2

धः यथा कृता निरुद्धं नैवेद्यं गरीशगौर्यादिमातृभ्यो
वः स्वाहा नमस्कारः उवाचाह दीर्घमायुरस्ति यथा
दिगरीशगौर्यादिमातृणां पूजनकर्मणाः समुद्रा
र्थं श्रीगरीशगौर्यादिमातृभ्यः प्रीत्यर्थं गरीशगौर्यादि
मातृभ्यः साउकुलार्थं आदित्यादिनवग्रहाणां प्रीत्यर्थं आदि
त्यादिनवग्रहाणां साउकुलार्थं यथा संपन्नेन तन्नेन
तन्नेन यथा संख्याकानवग्रहाणां ।
स्त- न्यजमातृर्षयिभि भगवत्योगरीशगौर्यादिकेन यथा आ
दित्यादिनवग्रहाणां प्रीत्यर्थं दक्षिणाः पान्तिन्यादि
स्वास्ति. ३ अस्य गरीशगौर्यादिमातृणां पूजनकर्म
णाः मरुत् गृहेष्टुभिः उत्तरे मरुत् ततो वसोर्ध्वं गृ

हस्यपूर्वक राये उन्नरकारयेवा कंडा लप्रां वसोर्द्धः
रांसप्तधा राद्यतेनत कारयेत्यंच धारा वावा निनी।
चानवोच्चिनी। २५ पुग्धेन वावसो धीरा कार्यासौ मांच स्ता
देवता श्री अलक्ष्मी धृतिर्मधासाहा प्रता सरस्वती श
नधारमिति मंत्रेणामंत्रावृत्य प्राक्संस्था उदकांवा।
शिरसि मे विना। शतधारमुत्समिति ७ धारा शिरसे
मे सप्त सप्त धारा कार्याः गृह निर्गमवामे च वसोर्द्धसा च
वैदिका कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहैवैर्पूर्वदक्षिणे गृहे
वैपश्चिमदारे तथा उन्नर एव च वादिवाच वसोर्द्धसा गृह
ह निर्गमदक्षिणे तासां प्रतिष्ठा एता नमस्कारः त
तो वृद्धि प्राप्तिं वृद्धावाप्सोगयेचांत्ये गम्ये न्वष्टकास्त्र

६. आ.

३

३

तथा हे केवल्य प्रोक्ता अन्यत्र पतिना सह वृद्धो द्वाद
श देवत्येन वैवान्च वृका रुच्य वट्ट दरोत्तत्र यो यज्ञे ए
क एव क्षये हनि नगरं च दे तेषां प्रकारः विष्णवे वा दे
वानां द्वेयुग्मे पितृणां चत्वारि युग्मानि पूर्वाभिमुख
त्वाः श्रुत्वाः श्रुत्वाः विष्णवे देवाः स्त्रीणां विष्णवे देवान
भवंति उत्तं च अन्य वृको पितृभ्यः श्रुत्वा स्त्रीभ्यः श्रु
त्वा देवतां ताभ्यस्त्व देवतां वृद्धो ज्ञेयः प्रोक्त्व स देवता १
ताभ्यस्त्व देवतां वृद्धा विनिवृत्तान् उत्तराभिमुखत्वा
श्रुत्वाः १ पितृणां पीठस्य पूर्व दिक् दक्षिणी अंत्ये मान्
च दुक्क मेरा सर्व पश्चिम दिक् कोणो अन्ये मान्ना मही च
दु पूर्वस्यां दिशि आदिः पश्चिमाया मंतः एवं प्रदक्षि

१५५

सांभयति पूर्वाक्षिप्रदक्षिरागमुपचारु इतिवचनात् वेम्पदे
 वपीठात् दक्षिणाभागे पूर्वाभिमुखीयजमानः आङ्कुर्या
 न विष्टेयां देवातां पीठे दक्षिणा कोटि स्याः वदुः प्रथमः
 उत्तरकोटि स्यः अन्त्यः पूर्वाभिमुख एव यजमानोऽ
 त्रपित्तरागामपि पदार्थान्कुर्यात् पित्तरागामपियेवैः
 सर्व आहारं मः अन्नक्रोधनेः सत्सम्भः तां दीमुखवैष्ट
 देव आङ्कुर्यात् स्वस्तिमं शंभो पादः आचमनं एवं सर्व
 नः सर्व वा गान्तरागामपियवान् गृहीत्वा प्राङ्मुखः प्र
 दक्षिणां कुर्यात् सर्वार्थाः तां दीमुखीमान् आङ्कुर्यात्
 स्वस्तिमं शंभो पाः आः सर्वार्थाः तां दीमुखपित्तयो पाः आः
 आः सर्वार्थाः तां दीमुखीमान् आङ्कुर्यात् सर्वार्थाः

एवं

दृ.श्रा.

४

५

६९

ति

नांदीमु. मातामहि. पाद. आ. आराधना मः स्वस्ति
नो मेमी. अस्तु. श्रीगणेशाय नमः अपवित्रं ह्य
दिदृश देवताभ्यश्च षिभ्यः नमः स्वाहाये स्वाहाये।
नित्य. आभ्युदयिक प्राद्वोपहाराराणां यवित्रताऽस्तु
भूरादिजपः उपासेमो. मधु ३ अद्यादिप्रयोगः शा
स्त्रोक्तपराय फलावाप्त्यर्थं सततं विवाहोत्सवक
र्मप्रारंभमित्तं सर्वा. रिष्टु सर्वकामसः अविज्ञे. र्थं च।
अमुकगोत्राणां नांदीमुखमान्त. महीनां अमु।
की ३ देविदानां नांदीमुखीनां गोत्रा. नांदीमुख
पितृ. महानां अमुका ३ शर्माराणां नांदीमुखानां
गो. नांदीमुखमान्तमह. लनां सु. ३ शर्माराणां नां

दीमुखी गो. मानामही. हीतां अमुका. ३ देविदा-
नां नांदीमुखीनां नांदीमुखवैष्णवदेवपूर्वकंपार्वण
चतुष्टयविधिनायुष्मदनुत्तया आमुदयिक आ
द्रुमहंकरिष्ये नांदीमुखवा विष्णुदेवा इंदवः आस
नं एवं सर्वत्र. गोत्राः नांदीमुखीमानः महाः अ. दे
विदाः यथा. इंदवः आसनं एवं द्वितीयवदे एवं स
र्वेषां गोत्राः नांदीमुखवा पितः महाः शर्मणिोयथा. अ.
गोत्राः नांदी. मानामहाः अः शर्मणिोयथा. गोत्राः
नांदीमुखमां मानामहीमहाः अमुकदेविदाः यथा.
नांदीमुखवान् विष्णुदेवान् आवाहयिष्ये (नांदी
मुखीमान् आवाहयिष्ये नांदीमुखान् पितृन् आवाह

६.श्रा. यिष्ये तां दीमृत्वा त्मात्तामह नृश्रा. तां. मृत्वीमा
५ तामहीरावा. विष्णे. अर्च ४ पितृरागामर्घ १२ पवित्रे
५ द्वेदेसर्वत्र शत्रोदेवी. यवोमि. त्रीः ३ दमत्रादिष्टजा. १
तां दीमृत्वा तां विष्णेवां देवातां अर्घपाशा. स ततः १
पितृरागामर्घष्टृणा यवोसिसोम. एतः पुष्ट्यानां दीमृ
स्वाप्तलोका नृप्रीरागाहित. स्वाहा इत्यत्र चंदतादिष्ट
मा तां दी. मा. तां. पि. तां. मा. तां. मा. हीनां अर्घपाशा.
स भूर्भुवः स्वः तां. विष्णेभ्यो. यादिव्या. अर्घ्यं. भूर्भु
वः स्वः तां दी. मात्तभ्यातमः यादिव्या. नृ गोत्रिना
दी. मात्तः अ. देविदे एतन्ने एर्घ्यं एवं सर्वत्र प्रथम
पात्रमध्ये सर्वाणि पवित्राणि भुक्ता उत्तानां पात्रं भू

ॐ वः स्व रिति मंत्रेणापूर्वस्थाप्य अर्घोदकवन्दनं ब्रा
ह्मणा हस्ते अत्र वंदनादि पूजा यथा दत्तं नां दी मुखा ।
विश्वे देवा वः स्वाहा यथा दत्तं नां दी मातृ मघः अ
देवि दाः यथा स्वाहा एवं सर्वत्र इदं अर्जनं तु आच
मनं ॐ ॐ वः स्वः अर्द्धनमी हरी यवी न वि कीर्य
भोजन सर्वकल्पः निरग्निरग्ने नो करणं रूपा हे पितृ पा
र्वरां भस्मना कृतमर्यादा तागरो यां न्यधो गतिं नग
रं वंडे पितृ रागमपि हव्यं रक्ष ॐ ॐ वः स्वः पृथिवी ते ।
पात्रं द्यौः वः स्वाहा ॐ रादि जपः उपास्ते मधु ३
अद्यादि प्रयोगः अर्थं सत्तस्य विवाहोत्सवकर्म प्रा
सर्वा सर्व अ च गोत्राणां नां मातृ नां पितृ नां ।

६. श्री. मातामह. प्रमातामहानां नां. मा. प्रमातामहीनां
६. अ. देविदानां नां. वैश्वदेवपूर्वकस्य आभ्युदयि।
कस्य पार्वराचलस्य विधेयं. स्तु विकिरमंत्रः
असोमपाश्वयेजीवायज्ञभागवहिः कृताः तेषाम
त्रैप्रदास्यामि विकिरं त्वाग्निहेतवो स्तरां जपः उपा।
स्ते। मधु ३ पिंडपात्रे जपः अक्नेजनं गोत्रेनां. मा
ताम्रमुकीदेविदे अक्नेनिद्वया. एवं सर्वत्र पिंड।
दानं दधिवदराक्षतमिश्राः पिंडाः गोत्रेनां. मातः
अ. देविदे एतत्तेया. एवं सर्वत्र भूर्भुवः स्वः वारद।
यं कुर्यात् प्रत्यक्नेजनं इदमन्नं नादीमुखेभ्यो वासः
चंदनादिस्त्रजा नैवेद्यः अत्राच्छादनं इदं नैवेद्यं

गोत्रानां मान्द महः गोत्रानां विद्वद्वा यामां राः
गोत्राः नां मान्द महः गोत्रा नां दी मान्द महः म
हः त्र देविदाः यथायथा विभागं नैवेद्यं वः स्वाहा
अत्रोष्ठा नैवेद्योः पिंडानां मर्चनं स्रु अर्चनं पिंडं ।
दानेन गृहे उत्तमं स्रु ततः आचमनं आयुर्विद्या
धनं दत्त यशः शीर्यं च पुष्कलां पुत्रां दत्त स्रु वं दत्त
सर्वान् कामान् दत्त मे नमस्कारः ततः वरं कत्यावा
प्राङ्मुखं देहल्या उपवेश्य संवधिनी स्त्री पीत वस्त्रा
द्यादित्यस्य वा तस्याः शिरसि पूर्वरात्री हीन चिकिरेत्
तस्य दासिया हस्ते लोहकं करारं वधनं एवं लोकि का
वरः वरौ नमस्कारं कुर्यात् पुरायं दीर्घमायुः स्त्वित्या

७
7

दक्षिणाः संकल्पः अस्य आद्रस्य हिरण्य सर्वेषां
दक्षिणाः पांवित्यादि चंतो नांदीमुखो मातरः प्रीयं
तां नांदीमुखाः पितरः प्रीयन्तां नांदीमुखाः माताम
हाः प्रीयन्तां नांदीमुखो मातामहं प्रीयन्तां यासा-
मुद्दिष्टानां प्रीयन्तां मेधा ते प्रीयन्तां तां स्वाहांवा
वयिष्ये नां मान्द्यभ्यः स्वाहेच्यतां नांदी पितृभ्यः
स्वाहेच्यतां एवं सर्वत्र भूर्भुवः स्वरिति उदकशेषं
निनीय पुनर्दक्षिणा संकल्पः सौम्याः पितरः संतु
गोक्रनोवर्द्धतां दातारं यो यिवर्द्धतामित्यादि नांदी मु
खावि नां विष्णेदेवाः प्रीयन्तां नां भवंतु आशि
भ्यः पिंडचादनं भूर्भुवः स्वः पाप्मचालनं भूविश्वः

संचरमभ्युक्षः आदित्याद्याग्रहाः प्रीयतांमिन्या
दि ब्राह्मणाहस्तेस्वस्तिभवंतो ब्रुवंत अभ्येत्यादि
नित्यो शास्त्रोऽप्यर्थसंतस्यावेवा होत्सव-त्रं स
र्वः सर्वः अवि-र्थच गोत्राराणां मातृ-हीनां
गोत्राराणां पित्र-तां गो-तां मातामह-हानां
गो-तां मातामही-हीनां मां वैष्णवेव सर्वकस्य
आभ्युदयिकस्य आद्रस्य पांचलवृथविधिना
मस्तु गृहेह उक्तं मस्तु स्यमृषुवाजिनमिति वि
सर्गः भूर्भुवःस्वरित्युदकधारा भूर्भुवःस्वरिति
वद्वापत्तं आयुर्विद्याधमदत्तयशशौर्यचपयकसं
पुत्रोदत्तसम्पदत्तं सर्वान्कानां भद्राणि नमस्तुभ्यं

वृ.श्री.

८

४

इतिवृद्धिश्चाद्रेसमाप्तं अथकन्यावरणातिरव्यक्ते
अन्तराज्ञजव इत्युच्चापरिणीता कन्यावरणा
यंगिष्ठतोवरकात् अनुमंत्रयेत् अभिगमनेऽप्रा
चार्यपुष्पफलयवानादायोद्वुंभवादाय कन्या
पितृमंडपद्वारेगत्वा अमुकगीत्रः अमुकाग्रमुक
शर्माग्रहंभोः इतित्रिःकथयति ततःप्राङ्मुखः
कन्यादात्यग्राह्याः पीठोपरिकन्यामुपवेशय कन्या
याःपश्चिमतः उपविशंति वरकांश्चाचार्यप्रमखा
कन्याग्रतःपश्चिमाभिमुखोपविशंति गोत्रनाम
मान्यनुकीर्णयंतः कन्यावरयंति उभयतोरुक्ते
एषांवात्रीमभिमुखंति अनाद्यष्टमितिमंत्रेशाड

द्वांभस्त्रां उदकश्रां पुष्पाक्षतफल यवहिरराय
 मित्रांश्रां पात्रीयश्रियदत्तां उन्नमधान्मयं वा
 अभिमदशानः श्रानः प्रजामिनि कन्याया आचार्य
 उत्प्राय मूर्द्धनिकरोति प्रजां त्वयि दधामि पशून्स्त्व
 यि दधामि तेजो जलवर्चसं त्वयि दधामि वरविनि श्रा
 चार्यः कन्यामूर्द्धनि तां पात्रीकरोतीति शृणु एवं प्र
 निपते वरविनि कोरु हस्तगन्धकथयति ने प्रनिष्क्र
 ता कर्म भवति पश्चात्तद्दद्यामः इति कन्यावरणां
 अथ तां दत्तं दत्ताचारः प्रवरस्य पादौ प्रसात्पल
 लादे ककुमचिं हृत्वा वस्त्रयुग्मं हेमं कार्या संशोष
 वीतं दद्याति मतो वरस्य दत्तवस्त्रयुग्मस्योपविष्टस्य

३५

५०

२. आ.

८

९

मांगल्यंकन्याप्रदः केरानि ततोऽक्षतान् गृहीत्वा
वरस्य दक्षिरां ज्ञान्वारंभ्य इमं मंत्रं पठति तस्मिन्का
ले नि संनिधौ स्नानो स्नानाखरो गिरिणि अव्यंगे
अङ्गीवे अणानि तेनैव अधिकन्या भविष्यन्ति १ या
देतं पतिना न स्याद्दृशदोषविवर्त्ति नृभ्यंकन्या
प्रदास्यामि देवाग्नि संनिधौ २ ततो वरस्य सप्त
भिः पूगैर्गुक्तानि तागवल्लीदलानि ददाति पुरायाहं
दीर्घमायुरस्त्वित्यादि अस्य विवाहांगस्य तां ह्वला
दातकर्मणाः प्रतिष्ठासिध्यर्थं हिरण्यं वृद्धपुत्रं
ब्राह्मणोभ्यो हंसं प्रददे यो यस्य ततो वरोपि दक्षिरां
संकल्पं पुरायाहं दीर्घमायुरस्त्वित्यादि अस्यास्ति

गुरु

१५३ कर्मणाः प्रतिष्ठासि. हि. वृद्धपुरुषः. देदे योय
स्व. दक्षिणाः. पांचित्यादि उभोयुगपतपटतः इत्या
दि सर्वलौकिकं इतितं मूलदानं अथ प्रतिश्रुताक
र्म आसादनी वर्हिब्रह्मा प्राणिनापवित्रे तच्छेदना
तिम्राज्यं धान्यं चरुः सुवः सुकमेदरा उपग्रहसा
मिदर्भाः पूणीपात्रमिति क्रमात् अथ कुशंडिका
आचमनं आराग्यामः स्वस्त्ययनं प्रयोगः पं
चभूतसंस्कारः अग्निस्थापनं परिसमूहनादिक
र्तव्यं आरवाटकं ब्रह्मासनं प्राणिनासनं आत्मा
सनं च अग्नेर्दक्षिणातो ब्रह्मस्थापनं भूभुवः स्वः प्र
तिष्ठापनं पुष्यैरर्चनं उत्तरतः प्राणिनागस्थापनं को

८. आ.

९

10

वः प्रणाचतीति भूर्भुवः स्वः प्रक्षिष्टापतं पुष्पेरवतं
दक्षिणांजान्वाच्य त्रिष्टुतस्तरां पवित्रे प्रादेशेन
मापयित्वा कुशेन छिनत्ति पवित्रे स्त्रुति मंत्रेण
पवित्रे वेस्त्रुत्या कित्वा भुक्त्य कुशतत्तरांभ्यां प्र
दक्षिणां मग्नित्रिः पर्युक्त्य महीनां पयो सीत्याज्य।
स्त्रुत्या दानं श्येत्वेत्यादि श्रयरां स्त्रुवः प्रतस्य प्रो
क्षरां संमार्गः पुनः प्रतपनं प्रोक्षरां ऊर्जेत्वेत्याज्य
स्यात्पुदगुद्धासनं तस्त्रुवे उदकां कृत्वा सवितुर्देत्या
ज्यसंस्कारः सवितुर्वस्तुदकां स्कारः उदकैरदाणी स्त्रुवे
यं तेनोदकेन सर्वस्य प्रोक्षरां शेषं प्राणीनां असप्तद
शसमिधोजुहुयात् विष्णोर्हस्तोसि अनेन मंत्रेण

वामहस्तेन उपग्रहदक्षिणहस्तेन स्रुवयो ग्रहरां
वायव्यकोराग दारभ्य अग्नेय्यां त्वमग्ने प्रमज्जिरिति
स्रुवेरात्राज्यं जुहुयात् त्वमग्ने हिरायास्तूपोमि
जंगती त्वमग्ने प्रमति दारभ्य स्वाहा नित्रय्यकोराग
दारभ्य ईशान्या यस्येमेहि मंवन्त इत्याज्यं जुहुयात्
यस्येमे हिरायागर्भः कस्त्रिष्टुप् यस्येमेहि मंवन्तो
विधेम स्वाहा अग्नय उत्तरतः सोमाय दक्षिणातो
जुहुयात् मध्येन हतयः ओम् अग्निर्जनित्ता समेश्र
मुकादा जाया ददात्त स्वाहा सोमो जनिमान्स माश्र
मुकीदं याजनिमं जं करोत्त स्वाहा एषा जनिमान्स
माश्र मुकीदाये पित्रा मात्राभ्राताभिर्त्ताजि मं जं करोत्त

८. प्रा. स्वाहा इति सुवेराऽभ्राज्याहुती जुहोति ततः सिष्टः।
११ कृतं जुहुयात् उदकोः ततो भूरादिसप्तकं जुहुयात्
पुरायाहं दीर्घमायुरस्त्वित्यादि अस्य यजमानस्य
तस्य निवाहांगस्तन्निष्पन्ना कर्मकर्मराः प्रतिष्ठासि
ध्यर्प्य हिरण्यदक्षिराणां प्रव्यं कर्मगदेवताः प्रीत्य
र्प्य कस्मै देदे भवत्यः कर्मगदेवताः प्रीयन्तां उपग्रह
कुशस्य सुव्यग्रं मम ध्ये सुवे मूलमाज्यस्य सुख्यं कामे
राप्रक्षिप्य अग्नेर्वा सोमीत्यनने मन्त्रेण उपग्रह कुश
मग्नौ प्रक्षिपेत् तिस्रः समिधो जुहुयात् पवित्राभ्यां त्रिः
पर्युक्षरां इदमापशतित्चेन पवित्राभ्यां मार्जनं पवि
त्रेणो प्रक्षिप्य बर्हिर्होमः प्राणिना विष्णोः यज्यादा

स्थमानं पूर्यापानं सहिषां ब्रह्म न नृभ्यमहं संप्रददे
अस्य प्रतिश्रुता कर्म कर्मराः समृद्धिर्धर्मकर्मणि
देवतानां प्रीत्यर्थं यथा संपन्नैर्नान्नेन नृत्तप्रियर्थं जेत
भोजनेन ब्राह्मणामेकं यजमानस्तर्पयति भगवत्पुत्रः
उत्सर्जति ब्रह्मणाः शान्तः पचोनाशांतिः शान्तं इंद्रा-
ग्रीशंतिस्तं जपेत् त्रयोवैयसे कामांति जपेत् अ-
स्य यजमानस्य पुत्रस्य विवाहः सुलभः पुत्रा कर्म कर्म-
राः गोमन्पूनातिरिक्तो गौरी तु गृहे उत्तरे मस्तु इति
तिश्रुता कर्म अथ इंद्राणीकर्म विवाहान्पूर्वास्मि-
न्दिने पश्चिमरात्रौ कन्या गृहे वेदि कायां एतत्कर्म भ-
वति तच्चः आचमनायाज्यभागान्तं कृत्वा कृत्तमंगल

६. आ. स्वातांकन्या रक्तमहन्वासः परिधाय यज्ज्वादग्निः क
१२ न्यां उपवेश्य अत्रारत्वायामहाव्याहृतिभिर्हुत्वा
12 आज्याहुतीर्जहोति उं भूर्त्वाहा भुवः स्वाहा स्वः
स्वाहा भूर्भुवः स्वः स्वाहा अग्नये स्वाहा सोमाय
प्रजापतये स्वाहा मित्रायै रषामागध इन्द्राय इन्द्रा
रोये गंधर्वाय भगाय एहमे त्वष्ट्रे बृहस्पते
प्रत्यानीकाय एव सप्त दश आज्याहुतीमहाव्या
हृतिभिः सहस्रवेराहुत्वा तज्ज्वास्मिन्महोत्स
वेनर्त्तनार्थं च तस्रः अष्टौवा अविधवाः षूद्राः स्त्रि
यः सूरया अत्रेन च अहन्तर्पायिष्ये भोगं विवाहं अस्य
गस्य इन्द्राणीकर्मसम्य धार्प्यं कर्म ग. यथा सं. ब्रा

स्नानमेकं ग्रहन्तर्पयिष्ये भगवत्यः यन्तां शतिसंक
ल्पं कुर्यात् ततः महाव्याहृतिभिरित्यादिरात्रे प्रीत्या
तीकार्ये त्यं नं हुत्वा वैश्रवणा यस्वाहा ईशानाय
स्वाहा देव्या हुती अधिके जहोति ऋद्धस्ती तर्प
सां ब्राह्मणभोजनसंकल्पः ततः स्विष्टकृतादि
तंत्रशेषं समापनीयं कर्मापवर्गं ब्राह्मणभोजनं
यक् शनिं द्वा राणी कर्म अथ विवाहकर्म उपहा
रः वह्निं ब्रह्मादि स्रग्मे दारा च रु स्रस्ति विर्जं ला
जाः शमी यला शमिष्ठाः उदकं मः सोपस्करः
द्वयदुपलो शमीगर्भाश्ववच्छुत्वक मधुपर्कोपि
हारः तां अपात्रत्रयां कां स्य पात्रद्वयं दधि मधु

वृ.श्रा.
१३

२

१३

दृत्तानि मिश्राणां मधुपर्कः कथ्यते तान्त्रपात्र
३ मडिको वाससी उपानहो मीढल कूर्च यव
शलली इत्यादि आचमनाद्याज्यभागं तद्वत्त्वा
स्वस्ति वाचनं कर्तव्यं स्वस्ति वाचस्वाहा ह्यराहा
हो पुरायाहं दीर्घमायु रस्ति न्यादि सप्रशान्तिर्भव
तु अस्य यजमानस्य तस्य विवाहं गस्य स्वस्ति वाच
न कर्मणाः प्रतिष्ठासिध्यर्थं हिररायः द्रव्यं गोशं
विकयोः प्रीत्यर्थं स्वस्ति वाच कत्राह्यराहोभ्यो हंसं प्र
देद यो यस्य दक्षिणां यां चित्यादि ब्राह्मराह्यस्ते
स्वस्ति भवन्तो ब्रुवंतु अस्य विवाहं गस्य स्वस्ति वा
चन कर्मणां वहेः प्रसादात् सर्वपरिपूर्ता मस्तु

गृहे. उत्त. मस्तु ततः आगतस्य वरस्य स्वास्ति वा।
चकाश्रितानां मुचंति तदा दंयनीशां मीगमभिश्च
क्षुत्तकपेयरां कुरुतः वेद्या उत्तरजः त्रीणि पीडा।
निष्ठापयेत् तत्रः वरकन्या प्रदधति युतः दा
तुर्दक्षिणः कन्याजननी च ततः कन्या दाता।
कूर्चं गृहीत्वा निष्ठुत्तमुदहृत्तः पठति ओं साधुभ
वातास्तामर्चयिष्यामो भवेत्तं ओं अर्चयेत्ति वरः
कथयति कन्यादात कूर्चः ३ प्रतिगृह्यतां ओं
प्रतिगृह्यतां मीनि वरः ततः पीडित्तरां कूर्चं आरो
प्य पूर्वाभिमुख उपविशति वक्ष्यामारां मंत्रेणाश्र
हं वर्मा दासति कूर्चमध्यास्ते धिति युति वा ततः

ट.श्रा.

१४

14

कन्यादानाउदङ्गुरवउपविशानि दाना पाद्यं ३
प्रति शयुक्तः ओंविराजोदोहोसि-दोहः शनिमं
त्रेराजमंगटत्वा स्वचरणा योर्निनयेत् दाना अ
द्यं ३ प्रतिगटस्यनां ओंप्रति-मीहन्यपः प्रतिगट
स्यत्तूस्मीनिनयेत् दाना आचमनीय ३ प्रति
नां ओंप्रतिगटह्नामीनिवरः आयोहिष्टायाभिस्ति
स्तभिरेकैकयाचम्य दाना मधुपर्क ३ प्रतिगट
स्यनां नतः मधुपर्कह्नादिनां मित्रस्यत्वाचदद्या
प्रतीक्षे इतिवरोस्यमधुपर्कवीक्षा पश्चात्तमधुपा
कसंपुटंकरेति नतः देवस्यत्वासविनः- प्रतिगट
ह्नामियशसेब्रह्मवर्चसाय प्रतिगटस्यसेव्यपा

रौकृत्वा अंगुष्ठेनोपकनिष्ठिकया च पूर्वाङ्गि
हीत्वाकांस्यस्य पूर्वाङ्गि निलिंपति ओं वसवस्त्वा ।
गिराजानोभक्षयंतु पूर्वाङ्गि त्स्त्वाङ्गि ओं यिन्न
स्त्वायमराजानोभक्षयंतु दक्षिराङ्गि दक्षिराङ्गि उद
कोपः ओं आदित्यास्त्वावरुणा न पश्चाद्वात्पश्चाद्वा
ओं रुद्रस्त्वेन्द्र न उत्तराङ्गि उत्तराङ्गि उद ओं वेधेत्वा
देवा न मध्याह्ने सत्तन्सकृन्मंत्रेणाङ्गिर्द्विस्तस्मीं
महाव्याहृतिभिर्मिष्टभिरेकैकया प्राश्य ओं भूः
इति प्राश्य ओं भुवः इति प्राश्य ओं स्वरिति प्राश्य
अनुपायचतुर्थं ब्राह्मणा योषिष्टदानं सर्वपा
नंवा अपोवाभ्यवहरां शान्तो देवीयाभिः सत्त

✓
वृ. आ. सुभिरुभिमृश्य उदकोपः प्रायाया असिप्रा।

१५ सां पपाहि इति नासिके मुखं च स्पृशेत् चतुः।

५ व्याससि. चक्षुषी. श्रोत्रया असि. हि श्रोत्रे

मंत्रावृत्तिः इन्द्रस्य त्वाजठरे. मि ताभिं अनतो

मायतनं चायद्विलिखं इति मुखं विस्पृज्य दाता

गौर्गौर्गौः इति पठति ततो माता रुद्रा मिनिजायि

त्वा ओं इन्द्रजतन्तरागान्यनु इति वरः ततो दाता

मधुपर्किके घेन्वेन्तरागानि दद्यात् वरहस्ते प्राणा

हृदीर्घमायुरस्ति न्यादि आस्मिन्मधुपर्ककर्म

णिक्तां स्य पात्रद्वयं त्रां स पात्रद्वयं मुद्रिके वा ससी

उपातहौ मधुपर्किकी गां च सर्वदेवमय ब्राह्मणा

यवरायतुभ्यमहंसंप्रददे दक्षिराः पांचित्या १
दि वरहस्ते स्वस्तिभवंनोब्रुवंत अस्यमधुपर्क
कर्मणो वरप्रसादान्नवन्हेः प्रसादान्सर्वं मरु
गृहे उत्तरे शनिमधुपर्कः नतः कन्यादानं क
न्यावेद्याः प्रदक्षिरामानीय वराहक्षिरान्न उ
पवेशयेत् कन्यादाननिमित्तं वराय एतन्नेपा
द्यं एकैर्घर्घः पूजा स्वस्तिनं द्रो पादप्रक्षाल
नं कन्यायाश्च कन्याये एतन्नेर्घ्यं आचमनं दाता
स्वपादौ प्रक्षाल्य आचमनं प्राणायामः स्वस्तिनो
मिमीता अस्तु ॐ श्रीगणेशाय नमः अपवि
त्रशुद्ध्यादि कन्यादानोपहारानां पवित्रतास्तु

वृ. आ. १६
१०
भूरादिपः^ज उपास्मै. मधुः^१ अद्यादिप्रयोगः वे
देनाशास्त्रेनापुरायफलावाप्त्यर्थकन्यादान
महंकरिष्ये वरकन्याहस्तेऽदमंत्रचंदनादिपूजा
यथादनंगं धर्चनं सर्वदेवमया. ददे इमांति
आर्चिनातिज्योतीषि अर्चनविधेपरिपूर्णः
आचमनं भूर्भुवःस्वः अक्षतमी. हरी यवा
न्विकीर्य यथादास्यमानं नृत्तिपर्यंतं भोजनं
सर्वदेव. कन्यावरहस्ते पुराया हृदीर्घ. शिवा.
सो. अक्षतं स्वशिरसि दीर्घमायुरित्यादिसुशो
निर्भवज्जिन्यंतं कृत्वा दर्भशमीदलयुतान् यवा
तृगुहीत्वा प्रयोगं पठति श्रीगणेशाय नमः

ॐ समस्तवशैकदंतम्भ. नमः स्वस्ति श्रीमदि।
ह्वास्यचिन्मच्चिदानंदस्यब्रह्मणोऽनिर्वाच्यमाया
शक्तिविजृम्भिजाऽविद्यायोगात्कातकर्मस्वभा
वाविर्भूतमहन्तन्नोदिताहंकारनृतीयोद्भूतविय
दादिपंचकोद्रियदेवजानिर्भिन्नाऽकदाहेचतुर्दश
लोकात्मकोलीलयातन्मध्यवर्तिभगवतः श्रीता
रायरास्यनाभिकमलोद्भूतं च त्मलोकापिता।
मस्यब्रह्मराः सृष्टिं कुर्वन्तस्तद्भ्रमणाय च प्रजापा
तिप्रार्थितस्य महापुरुषस्य सित्त्वाय हस्ततारेण
ध्रियमाणायामस्यां धरित्र्यां भूर्लोकसंज्ञितायां
सप्तद्वीपमंडितायां क्षारोदाय विदिगुराद्वीपवती।

वृ. आ.

१९

17

कृतलक्षयोजनविस्तीरोजिंशोपे स्वर्गस्थितामग
द्याशासिजावतारैरंगादिसरिद्धिः पावित्र्यभारैर्न
वर्षे निखिलजनपावनपरमभावतोत्तमशोक्ता
दिवसतिकेनैमिषाररायेन्नदवर्त्तेकदेशे जनप
दैकर्मभूमौ स्वाम्यवत्रिकुरुक्षेत्रादिमध्ये रवायाः
पूर्वदिग्भागे कुमारिकाक्षेत्रात्तर्वर्त्तिनिधनुषाका
रांगावधिवरणाः सीमध्यस्थितपंचक्रोशात्म
कैश्चविमुक्तवाररासीक्षेत्रे आनंदवने श्रीमदि
श्वेत्स्वरपालितराजधान्यासमस्तनदिभंग्यादि
भिर्गणैः कालभैरवादिभिरशेषामरैर्व्यासादि
भिः समस्तत्रयैभिः सेवितायां प्रवेशमात्राद्

नेकजन्मार्जिताऽशेषाच्चौद्यनिवृत्तिकारिरायं
ईक्षितफलदायिन्यां महानद्यानद्याः श्रीउत्तरवा
हिन्यां गंगायाः पश्चिमे कुले श्रीमद्भगवतो महा
पुरुषस्य अशेषपराक्रमस्य श्रीविष्णोराज्ञाप्र
वर्तमानस्य सकलकल्याणावतिप्रायसाधन
भूमौ अस्मिन् नटहायतने भूमे मंडपे गोमये तोय
लिम्पप्रदेशे असीवसुरा योरंजास्थितानां श्री
विश्वेश्वरादिसमस्तदेवतानां विष्णोर्ब्राह्मणानां
च संनिधौ एवं गुरा विशिष्टे प्रायकाले देशे
च श्रीभगवतो मार्तण्डस्य क्रियया कालत्रितयस्य
गर्गवराहमिहिराचार्यादिभिर्गणितज्ञायां संस्था

१८

18

यां श्रीमन्नारायणा नामिकमलोद्भूतसकलज
 गन्त्रः परार्द्धद्वयजीविनो ब्रह्मराजो द्वितीयेष
 राध्ये पंचाशदधिके वर्षे प्रथममासे प्रथमप
 क्षे प्रथमदिवसे अहो द्वितीये यामे नृजीये मुह
 र्ते रथं नरादि त्रिंशन्नकल्याणां मध्ये अष्टमेष्व
 तवरा हकल्पे चतुर्दशमन्वंतराराणां मध्ये स्वायं
 भुवस्वारोचिषर्जुर्जुतमन्तामसरे वज्राचक्षुषे नि
 षरा मन्वन्तमन्तिक्रांतानां अनिक्रम्यतारो सं
 प्रतिसप्तमे वैवस्वतमन्वंतरे युगानां त्रिंशे जाते
 अष्टाविंशति तमकलियुगप्रथमे चारो संवत्स
 राणां व्यानिक्रांतायां चतुः साहस्र्यां सप्तशत्या

धिकायांतडुपरिव्यक्तिक्रममारोश्रीमन्नपवि
क्रमाक्तसमयाजीतवार्हस्यत्यानुमावेनसंवत्स
प्तदशशतयप्यासंख्याधिकतमेहायनेप्रवर्तम
नितदंतरगजशालिवाहनशकतः एजावदधि
कयोडशशतगजेऽदेचाद्रसावन्नसोरनेक्षत्रादि
भ्रमितप्रभवादिवष्टिसंवत्सरारामध्येऽमुका
तामिसंवत्सरेऽमुकाशावलंविजश्रीमन्मान्त
डुमंडलेऽमुकत्ररत्नोऽमुकमासेऽमुकपक्षेऽमु
कान्तियोऽमुकवांसरेऽमु. वक्षत्रेऽमु. योगेऽमु.
मुककरयोऽमु. चंडेऽमु. स्त्रेमवित्तरिऽमु. स्त्रेदेवग
रोशेषेषुग्रहेषुयप्यास्यानस्थितेषुसन्मएवा

श्रा
८.६
१८

१९

गुराविशिष्टेपुरायेकालेदेवाच वेदोक्तशास्त्रोक्त
प्रायफलावाप्त्यर्थं अमुकसगोत्रस्यअमुकाम्
कशर्मराःप्रपोत्राय गोत्रस्यअःमराःपोत्राय
अ.गोत्रस्यअ.शर्मराःपुत्राय अ.गोत्रायअमु
कामुकशर्मरागोत्राहारायवरायतुभ्यं अ.गो
त्रस्यअ.शर्मराःप्रपोत्री अ.गोत्रस्यअ.शर्मराः
पोत्री अमुकगोत्रस्यअ.शर्मरागोममडुहिजरी
अमुकगोत्रांअमुकीदानांम्रीशमांकन्या पंचेदि
यनिरूपहन्तशरीरिणी वस्त्रयुग्मेनाच्छादितां सो
पानन्कं सवरांरजतादियथाशान्तिअलंकृतां
प्राधुष्यधृपाद्यर्चिनांप्रजापतिदेवतांश्रीलक्ष्मी

नारायणाः प्रीतिकामः ३ वेदोक्तशाम्बोक्तपुराण
फलावाप्तिकामः अमुकगोत्रस्य अ. शर्मणाः
प्रपौत्रः अ. गोत्रस्य अ. शर्मणाः पौत्रः अ. गोत्र
स्य अ. शर्मणाः पुत्रः अमुकसगोत्र अमुकामुक
शर्माहं संप्रददे भगवान् श्रीलक्ष्मीनारायणाः
प्रीयन्ता इति कन्यायादक्षिरां हस्तं वराय दक्षि
णो हस्ते ददाति ओं स्वस्ति एवं वरः कथयति म
यापि दत्ता इति कन्यामात्रावरहस्ते उदकं ददा
ति प्रतिग्रहमंत्रं वरोजयति प्रजापतयेत्वा गृह्णते
कोदात्तन्कस्मा अ. ते इति पठति उदकं ददाति
प्रतिग्रहमंत्रं वरोजयति प्रजापतयेत्वा गृह्णते को

२०

20

दान्तकस्मात्त्र-ने शतिपठति दान्ता अस्मद्वान्ता।
मधुमती-शान दत्वाजपति पुरायाहं दीर्घमायुर
स्तु इत्यादि अस्य कन्यादानकर्मणाः प्रतिष्ठासि
द्ध्यर्थः यथादास्यमानांगां रुद्रदेवतायथोपस्क
रसंहितांगंधपुष्पधूपाद्यर्चितां श्रीलक्ष्मीनाराय
णाः प्रीत्यर्थं सर्वदेवमयाय वरायः ददे भगवान्
श्रीउमापति रुद्रः प्रीरुद्रः प्रीयतां वरोजयति रु
द्रायत्वा-गौ-ह्रीने कोदान्-अस्य कन्यादान।
कर्मणाः प्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं आग्नेयं हिरण्यदक्षिणं
सर्वदेवमयब्राह्मणः वरोजयति अग्नयेत्वा-आ
युः कोदा-कन्यादानकाले अन्यानि तानाविध

दानानि करोति ततो भूयसी संकल्पः अस्य क
न्यादानकर्मणाः समृद्धयर्थं न्यूनातिरिक्तपरि
पूर्णार्थं यथोत्साहं भूयसी ददित्वा ज्ञानात्ताम
मोत्रेभ्यो दे योय अथ वरभूयसी संकल्पः अ
स्य कन्यादानप्रतिग्रहदोषपरिहारार्थं दास्यमा
नां भूयसी ददित्वा ताता ददे यो ददित्वा पा
त्विन्यादि बरहस्ते स्वस्ति भवं तो ब्रुवंत अस्य कदान न्या
कर्मणि वरप्रसादात् सर्वं परिपूर्णमस्तु गृहे उत्तरे
मस्तु इति कन्यादानं ततः कौतुकाचारः मीढ
त्वं धनं रैभ्यासीदनुदेयी कृतमिति वरः कन्यायै
वस्त्रं ददाति वित्तिरा उपपत्तिमिति कज्जलपात्रमाद

वृ. श्रा. ने समंजंतवि. त्तनो शतिकन्यायाः तेत्रांजनं वरः
२१ करोतिकन्याचवरस्य यथेयंशची. दिममिति
२१ दक्षिराहस्तेशललीवरोददाति रूपंरूपं प्रति.
श आदर्शवामहस्तेवरः कन्यायेददाति नील
लोहित. ध्यते कन्याज्ञातिहरं वधाति मधुमती
रोषधी. रेम शतिवरोमधूकफटानिवधाति ततः
कन्यावरोवेदिकामध्ये अग्नेः पश्चादुपविश्य अ
न्वारं भकुर्वारिण आचार्यः स्ववेरामहाव्या हति
भिः स्तिस्त्वो जहोति समस्ताभिः अन्तर्षी प्रतीये
त ततः कन्यादानाप्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन् प्राङ्मु
ख्या आसीनायाः कन्यायाः शिरसि स्तुवेरा चतं

जहोति सग्राहीष्वशुरे देवसु स्वाहा इति मंत्रेण
ततः पुराया हं इत्युक्तं वरः कन्याया दक्षिरा ह
संशमी र्भीषन् च त्वकू दूर्णसंयुक्तं सांगुष्ठमुत्ता
नेनोत्तानं गृह्णाति गृभ्णा भित्ते देवाः इति मंत्रेण
तांष्ट्वं चित्तममि इमां अमोहमस्मि सै संतु
नरदृष्टयः इति जपति ततः ईशान्या उदकुंभं नवं
स्थापयित्वा भूर्भुवः स्वरिति पुरयित्वा कुंभमध्ये
आस्रादिपत्रयुत्तानकुशान् वासवार्णवानि क्षिप्य
ततः कन्यावरयोः पाणिग्रहणाय अस्मिन्नवसरे
चत्वारो ब्राह्मणाः अभिरूपा दक्षिणातः उदङ्मुखं
वुपविश्य सूर्यं श्रावयेयुः हिंस्तुनीर इति वरः क

=अस्मनः क्रमणा दत्ता कन्या तत्पुत्रा स्थिता अत उद्धृतं पृष्टं स्त्रियं गत्वाति
क्रमेण सा = २५.

२२

२२

न्या उच्छ्राप्य एह शमानमातिष्ठा यत्र शनिदक्षि
शोनप्रपदेना शमानमाक्रम्ये प्रदक्षिणामग्निं
पर्वणी योरैभ्यासीदित्यनेन मंत्रेण वरकन्या
येद्वितीयं वस्त्रं ददाति ततः आचार्यः कन्याया
अंजलौ चतुर्वेणामुक्त्वा कन्यादाता दर्व्या लाजा
नामवदानद्वयं पूर्यान्मुच्यति पुनः सुवः लाजा
तां अभिधाद्वयं कुर्यात् जुहोति श्यंनार्युपब्रूते
ला स्वाहा शनितियंती जुहोति पतिर्मेव जयति
पुनः एह शमानमातिष्ठा ममः पुनः कन्याया अं
जलौ चतुर्गर्हीत्वं कृत्वा श्यंनार्युपब्रूते स्वाहा
एवं द्वितीयं मेवं तृतीयं तृह्यं कामेन चतुर्थं

तस्य द्वितीयेव दाने सर्वकोरोनचावमेत् प्राग
दीप्त्यादिशिसप्तपदानि प्रक्रमयति इत्येकप
दीप्त्यं जज्ञेद्विपदीभव राम. आमो. पशुभ्यः
ऋतुभ्यः. सरवासरवा सप्तपदीभव. इति तां
न्यद्भिः प्रामयति आपो हिष्ठीयाभिस्त्रिभिः
कुंभं गृहीत्वा प्रत्येकं मार्जयित्वा मूर्द्धनि तिनीय
वरं मोचयति त्रयोप्युपविशति वरः गां ददाति
पुराया हं दीर्घमायुरस्त्वित्यादि भवतु अस्य वि
वाहोत्सवकर्मणाः समृद्धार्थं न्यूना यथा दास्य
माना गां हृद्देवतां यथोपस्करसहितां तं निः
ऋयेद्भ्यवा आचार्यं च तस्य महं प्रददे पुण्या

२३

23

हं दीर्घमायुरस्त्वित्यादि अथ यजमानसुतस्य
 विवाहोत्सवकर्मसमृद्धिर्वाधयवस्वनिःक्र
 येयथादास्यमानंद्व्यंस्तूर्यपाठकत्राहुरोभ्या
 हसंप्रददे योयस्यविभाः अस्यविवाहोत्सव
 कर्म न्यूना च्ययथोत्साहं भूयसीदक्षिरां
 नाना पोयस्य दक्षिणाः पान्चिन्यादि वंतु
 अस्ययजमानसुतस्यविवाहकर्मकर्मणो
 मस्त गृहे उत्तमस्त एकस्त्रिंशोस्त्रिंशुक्त
 उदकोप समकंजुहुयान् इति तंत्रशेषं स
 मापनीयं इति विवाहकर्म दिनत्रयं कुशंडिका
 कृत्वा श्राद्धं कृत्वा अह्निद्वयं सुवेणसा

यं शातर्जुहोति तत्रैवाग्नौ अग्नये स्वाहा अग्न
 ये स्विष्टकृते स्वाहा सम्मकादितं त्रशेषं समा
 पत्नीयं प्रत्वा मुंचामीति नृचं गृहान्प्रतिनिष्ठ
 मानायां प्रतिपूर्वतिष्ठति निर्गमानार्थः पि।
 नृगृहान्प्रतिगृहं गच्छन्त्यां प्रथमदिने प्राचा
 र्यः प्रत्वा मुंचामीति नृचं जपेत् जीवं रुदंतीति
 स्त्रीस्रभावान् प्रथम गमने बंधुविरहमिति जपेत्।
 प्रदत्तदोदनायां एनामृचं प्राचार्यो जपेत् अ
 चरप्याक्षस्योपांजनं पत्नी कुरुते अक्षस्योपांजनं
 दंतेन यासर्षिया रथ्याक्षस्योपांजनं मज्ज्यादिना
 पत्नी कुरुते शुचीने चक्रे दध्ने चक्रे सूर्य इत्येत्

स्ति-

त्ये

दृष्ट्वा.

२४

२५

योः पूर्वयाप्रथमं चक्रमभ्यन्यउत्तरयोभर्त उ
सौच नलावर्तच खिरप्यस्यखेनसह्येनयाक्रचा
फलवतोददास्ययुगशाम्यागर्तेशुशाम्याका
रमेकैकांशाखांनिरवनेन मंत्रस्यआवर्तनं
नित्यावामिमंत्रा अथोसोपुंजंति युक्तस्ते
अस्तद्वदिराशतिद्वाभ्यां यथोक्तं द्वाभ्यामि
त्युच्यतेप्रथमयामिवोभयोर्येनितंमंत्रलिंगा
न शुक्रावनद्वाहावित्योत्तनाङ्गुर्वेन युत्रावाभि
मंत्रा युक्तावनद्वाहो अथयदिरयांगविशीर्ष
नाधिधेवाआहिताग्नेगृहंकन्याप्रपाद्य प्रवेश्य
ततः अभिव्ययसेतोत्तयाप्रतिदध्यात् रयांगं

०
प्राप्तेऽर्थात् त्वंचिदस्मिन्वाजितमित्येतयात्र
चा ऋज्जमयस्यग्रंथिं वक्षीयान् स्वस्मिनोमि।
मीत्तामिति रथसंस्कारं दिवृत्पपंचर्चं जपेत् स
किंभुकमिति रथमारोहन्त्या माविदन्यरियंथि
नइति च तत्पथेयिवधुश्चि श्मशाने वनस्पते
शतवत्शश्चि वनस्पतावर्चं जपति सप्रामा
णमिति नावमारोहन्त्या अश्मन्वतीति नंदीतं रं
त्यावधुः अपि वायुर्त्तेनैव रथेन गच्छत्या अपि
वा अश्मन्वतीति जपेत् उदकुर्मिरित्यागा धठद
के जपेत् अग्नेदरां च अग्नेदरां चोदकस्यागा धे
वधा कर्तव्यं शहप्रियं प्रजयन्ते समृद्धतामित्येत

वृ. श्रा. नः प्रभृति सप्त गृहं प्राप्तायां वद्धां आशीर्य
२५ त्ताम्नाचायेनियेत् विनियुक्तां परिहाय नील
लोहितमिति प्रतिमरं बंधनेयौ त्रिभिर्विनियुक्ता जा
२५ माविदं निनिचज्जुष्ये विनियुक्तायेव धृतिश्म
शाने विनियुक्ता च परिज्यक्तव्या तन्नो मंडपा
चारं कृत्वा करगृहे आगत्य मंडप एव आनडुह
कर्म आचमनाद्याज्यभागां न कृत्वा आनडुह
चर्मणि कन्यामुपवेश्य अन्वारवायां पतिश्रु
तस्व आज्याहुतिं जुहोति अग्निना देवेन पृथिवी
लोकेन यामि अमुकीदा स्वाहा वायुना देवे
नां स्वाहा सूर्यरादेवेन स्वाहा चंद्रादेवेनः ।

स्वाहा अघोरचक्षुष्यदृष्टिकन्यायाः आज्येले
 पेनचक्षुषीविमृजोत् कयानश्रित्रश्रितितिस्य
 मिः केशांजानाभिष्टप्य उत्तन्यादेव्याभिषज
 निचक्षुषोनुदृष्ट्यांजेस्वाहाकारेण मूर्ध्नि स
 स्वां उत्तन्यादेव्या विष्टेवेदसः स्वाहा मूर्ध्नि
 संस्वावजुहोति अत्र हेवो कुमारमुत्संगमान
 यांजे उभयजः सज्जानं आज्येयोनिभिज्येनया
 पिबान्त्संसीतस्यांजलोफलातिदत्त्वा पुरायाहं
 वाचयान्ते पुंसवतीहभवति ब्राह्मणहस्तेपुराया
 ह्वाचनकृत्वा स्वस्तिभवंतोब्रुवंत इत्यंतकृत्वा
 सिष्टकृत्वा दितंत्रशेषसमीपवीथं शैवसामि

२६ च. आ. निसृक्तशेषेण गृहाप्रपादयन्ति इहेवस्तं. ६
 धातुनो इत्युक्ते ब्राह्मरास्ता गृहं प्रवेशयन्ति।
 २६ दीधक्रास्ते अकोरिवमित्येतया क्रचादाधि
 २६ प्राशनं वाग्यतावाशीयानां मोतं आधुव।
 दर्शितान् अस्तमिते ध्रुवं दर्शयन्ति अस्तमिते
 आदित्ये ध्रुवारब्धं तदन्नं दर्शयेत् वरोवधाः
 ध्रुवैधिपोष्या. शन्नं इति ध्रुवं दर्शयति ध्रुवंपश्या
 मि प्रजापिंदेयेति सूयायानि त्रिशंखं हस्त्वयं
 चरेयात्तं च धः शयीयानां दध्यौ दत्तं संजीया भु
 त्तां पिवन्तं च नृप्लुतं चो नित्त्वेन सायं प्राजैर्वैवा
 हमग्निपरिवरेयानां अग्नये स्वाहा अग्नये स्वि

सृष्टेस्त्वाहा अग्नय इत्याग्नेयं हुतिस्थाने षमां ।
सौमित्रावरुणा कित्यनेन मंत्रेणागर्भकामा पत्नी
जुहुयात् स्विष्टकृन्नित्यः पूर्वाभिनिवचनात् पा
शिगृहणादनंतरं दशरात्रमविप्रवासः अथ च
तृथ्यं किमत्रिरात्रे निवृत्ते परिगृहीताग्नेस्तस्मि
न्नेवाग्नेः अपरिगृहीताग्नेर्लौकिकाग्नेः स्थाती
पाकस्य जुहोति आचमनात् सविहर्व इत्यंतं कृ
त्वा अथ हविर्ग्रहरां अग्नये वायवे सूर्यायार्य
मोवरुणा यष्टुस्मे प्रजापतये जुष्टं गृह्णामि ३
तित्रिः चतुर्थ्यं त्रुष्टं पीशीया आसवादिभ्यः
भागां जं कृत्वा अग्ने प्रायाधिये निरयास्याग्नेः प्रीः

२७
२७

दे.प्रा. जहिस्वाहा चतुर्गृहीतं वृत्त्वा वायो प्रायश्चि
नि.यास्या अश्विनि.जहिस्वाहा चतुःसूर्यप्रा
यश्चिनि.यास्या अथ सव्या. जहिस्वाहा चतुः
अर्यमरां नु देवं मुनः स्वाहा चतुःवरुणां नु दे
वं मुनः स्वाहा चतुःपूषरां नु देवं मुनः स्वाहा
प्रजापते इति सप्तमी प्रजापते ननु देतां रां
स्वाहा सौविष्टकृत्य शुभी अग्नये स्विष्टकृते
स्वाहा उद.सप्तकं जुहुयात् दक्षिरागा संकल्पः
भूयस्याश्च सव्ये पारो लवग्रामिन्यादि ब्रह्म
रो पूरार्पात्रमिति कृत्वा कत्यायाः वस्त्रकचुकी
परिधानं मांगल्यादिलोकाचारः आशीर्वादाः

ब्रह्मोत्सर्जनादितंत्रशेषं समापनीयं इति चतु
 र्थाकिर्म अथ गार्भाधानादिसीमन्तोत्रयनपर्यं
 तः कर्माणि तंत्रे रागलिख्यन्ते मानुष्यापनं
 वसोद्गारा वैश्वदेवः बृहिश्राद्धकार्यं आचमनं
 प्राराणायामः स्वस्त्ययनं प्रयोगः अघेन्या
 दिः यजमानस्य गार्भाधानादिसीमन्तोत्र
 यनकर्मगूराकर्माहं करिष्ये अग्निस्थापना
 दिसवितुर्व इत्यंतं कृत्वा इविर्गृहरां रतोहाग्र
 ये जलमासादयामि ततः सीमन्तचतुर्गृहरां धी
 त्रैलिंगोक्तदेवतायै प्रजापतये जलं गृह्णामि इति भ्यः
 त्रिः चतुर्थं त्रैलिंगाभिर्मर्जितं धात्रे त्रैलिंगोक्ता

गृह्णामि इति त्रिः चतुर्थं त्रैलिंगं रतोहाग्रये जलं पं-३

२६
२८
२८
देवताभ्यः प्रजापतये ज्ञष्टुमसादयामि रक्षो-
हाग्नये त्वाज्ज्ञष्टुमसादयामि धात्रे लिंगोक्त-प्रजा
पतये त्वाज्ज्ञष्टुमसादयामि समिदादिकं प्रोक्ष्य प्रो-
क्षं प्राणीतां त्रिः प्रक्षालं अधिष्ठा-प्रजापति-
रां च उभयोश्चर्वोः उदग्गुहासनाश्रितानां तत्पूर्व-
तः उद्वासितानां ज्ञष्टुतः पार्श्वप्रक्षालनादि-
भ्यां ज्यभागां नं कृत्वा यजमानस्तत्तत्स्वगर्भादि-
न कर्मकालान्ति क्रमदोषपरिहाराय सर्वप्राय-
श्चित्तमहं करिष्ये भूर्भुवः स्वः स्वाहा अथाग्ना-
ग्ने भो यज स्वाहा ततः पुरस्तात्स्मृतं कं महाव्याह-
ति च तद्व्यं कृत्वा पार्तिफलनीमूलनिःपेक्ष्यता

उदीर्घानि पत्निवन्ती विद्मि स्वाहा इति सीमं नित्याः दक्षिणा
सिकायां निधिं चेत् ५ पं. ३

सिकायोग्यं कृत्वा उदीर्घानिः पत्निवन्तानि ब्रूम्या
मंते स्वाहाकाराभ्यां नस्तो दक्षिणातो निधिं चेत्
५ उदीर्घानो विष्वावसो मृज स्वाहा तत्रैव निधिं
चेत् गंधर्वस्य विष्वावे सामुखमसि उपस्थं प्रजा इति
नायिष्यमारोणं भिमृशेत् समाप्ते अर्थे जपेत् प्रा
शोत्तेरेतो दधामि अमुक गोत्रे अमुक देवि वधू
अवाजिष्यति यस्या भूमिरग्निगर्भा मित्रे अ०
मुक गोत्रे अमुक देवि दे आने यो मिगर्भ एतं मा
स्यः इति जपन्ति वा उपरिष्ठा जसं जकं महा व्याहृ
ति च तस्य हुत्वा यजमानस्य पुंसवन कर्म
कालातिक्रमदोषपरिहारार्थं सर्वप्रायश्चित्तम्

४. आ. हंकारिष्ये भूर्भुवःस्वःस्वाहा अयाश्वाग्ने. भे.
२८ यजंस्वाहा ततः पुरस्तात्संज्ञकं महाव्याहृति
४ चतुष्टयं हुत्वा वटशृंगं पेषयित्वा अग्निना
रवि. तमं स्वाहा इति सीमंतिन्याः दक्षिरानासा
यां निषिचेत् नन्नस्तूरीमधु. कामः स्वाहा सी
मद्वाग्निर्वतवन्. सिंधुस्वाहा पिशंगरूपः स
भरो. पाप्यः स्वाहा इति चतसृभि रंते स्वाहा का
राभिर्नस्तोदक्षिरान्नोर्निषिचेत् उपरिष्टान्संज्ञ
कं महाव्याहृति चतुष्टयं हुत्वा यजमानस्तज्ज
स्य गर्भरक्षराकर्मकालानि क्रमदोष. मंहंकारि
ष्ये भूर्भुवःस्वःस्वाहा अयाश्वाग्ने. भे यजंस्वाहा

ॐ कर्त्तुं यै मासि गार्भद्वारां ब्रह्मणाग्निः संविदा-
नृशतिषट्स्थालीपाकस्य हुत्वा प्रथमं चरुं चतु-
र्गृहीतं हुत्वा ब्रह्मणाग्निः संशये स्वाहा यस्ते
गर्भममीवा नश स्वाहा यस्ते हन्ति पन्न मसि
स्वाहा एतं कुरु मसि स्वाहा यस्त्वा भ्राजा म-
सि स्वाहा यस्त्वा स्वयेन मसि स्वाहा अदीभ्यां
भ्यां तेनासिकाभिनिर्गारा प्रज्युचमाज्यलेयेन सी-
मंतिन्याम्रंगातिमंत्रालिङ्गोक्तक्रमेणाविष्ट-
जीन सप्तमे सोमं त्रिकान्तश्चेत्तर्हि सीमंतोन्नयन-
स्वप्रायाश्चित्ताहुती हुत्वा सीमंतिन्याम्रन्वारद्धा-
यामहाव्याहृतिभिश्च नष्टभिः सुवेराभ्याज्यन्

ॐ श्रा. ३०
३. इत्यान् नतः अवदान धर्मगाचत्तुर्गहीनं कृत्वा
दिनीयं चरुं जुहुयात् धानाददान् दाम्पुवे. ध
र्मगाः स्वाहा धानाप्रजायाऽन. जुहोत स्वाहा
नेजमेष पचा. सुमान स्वाहा यथेयं पृथिवी
म. नवे स्वाहा विष्णोः श्रेष्ठेन रूपे. नवे स्वाहा
प्रजापते नन्व. रयीरगां स्वाहा त्रिः क्षितया श
लत्पादमस्तु न्यावोऽङ्गरशलाहमिः महमध्याह्
ईसीमन्तमुन्नयान्ति भूर्भुवः स्वः इति मंगलाश्रयः ३
कोऽङ्गरफलहारं सीमन्तिन्याऽनसंगो निधाय
त्रिहृतिप्रतिमुख्य कंठे वैधानि अयमूजविज्ञो
वृक्षजर्जाविफालिनी भव इति उोऽङ्गरफलहारं

कंठेवध्यानि अथास्वीण गाथितः राजानं-
संगा यजेनि घोवाप्यन्यो वीरजरः इति उदपात्रे
क्षत्तानवतिनीय उदकशरीपात्रे ब्रीहीनयवान्वा
प्रक्षिप्य विष्णोर्योनिं कल्पयन् विन्येजया त्र्यम्बा
राका महं सहवां आनि पिनारि न्येजेः सप्रमिमं
त्रेः प्रक्षत्तानमिष्यमुदकं प्रानि मंत्रं गार्भिराणी पाय
येत् अथास्य उदरमभि मृशेत् सुपरोगी सिगु-
रुत्तेजन्ः इति उदरं मृशेत् मोदमाना गापयेत्
महाहेमवन्ती वा त्र्यम्बोदक्षिरागं पुराया हं दी
र्घमायुरस्त इत्यादि सुशान्ति भवितुं अस्वयज
मानस्तजस्यसीमं ज्ञोत्रयतर्कमरणः समष्ट्यर्थ

वृ. प्रा. कर्मणि. त्वर्थं नृषामभदक्षिणा निष्क्रे. द्रव्यं आ
३१ चार्या यत्तु भ्ये. ददे. दक्षिणाः पांत्वित्यादि स्व
३/ स्ति. न उभयोश्चर्वाः. एकेकं अवदानं गृहीत्वा सि
सृक्तं जडुयान् उद्. ततो भूरादिसप्तकं जडु
यान् सप्तकहोमानंतरं अदीभ्यां जेनासिका
भ्यामित्येताभिः. वद्विन्नरचैः प्रत्येकं यथा लिङ्गं
हुत्वा. यशो न चंगा नि अनुविम्वजीन पुतायाहं
दीर्घमायुरस्त्वित्यादि भवन्तु. अमीयं कर्मणां.
प्रतिष्ठा सिद्धार्थं हिराय. द्रव्यं अथ वा यथेत्सा
हं भूयसी दक्षिणां नाना गो. यो यस्य. सव्येणा.
रागौ. सुव्यंग्र निस्त्रः सामिधः यथो. इत्सा. पवि

त्रेग्नो. वहिर्होमः प्ररातिता ब्रह्मस्यो ह्यर्णयात्र
अस्य यजमान सजस्य अमीयां कर्मणां समृद्ध
प्यन्मूना. कर्मणाः यथासंपन्ना त्रेन नृप्तिः तर्था
यिष्ये भगवत्यः कर्मा. त्ता सीमंतिन्याः मांग
ल्यं कार्यं वद्वापितं आशिर्वादाः ब्रह्मोत्सर्जनं
शनं इन्द्रायै. त्रयो वै यजमान सजस्य अमीया
कर्मणां यन्मूना. मस्तु गृहे. उत्तरे. मस्तु पाक
यज्ञान् समासाद्यैकाज्यानेव अहिषः एकस्वि
वृद्धतः कुर्यान्नापि सन्निदेवते इत्याम्बलोयन
कारिकायां अनेकपाकयज्ञास्यु रेकेस्मिन्का
ला एव वेत्त समानं तत्राकार्यं न तत्रावृत्तिरिष्य

व.प्रा.

३२

32

ति शनिगर्भाधानादिसीमंनोन्नयनं अप्या-
कान्तान्यामचकचान्त्याः रक्षोपाघाता-
पंभिविष्यत्सूतिकागृहोपलेनं यथोक्तैर्मू-
लेः कारयेत् काकान्तीनन्मृदुहन्तकालिंज-
निका मचकचान्तीमहाजाली कोशान्तकी
-- हस्तकी बहतीप्रसिद्धा कालक्षीन्तक
स्येतिपिषयित्वा उपलेपयेद्देशंयस्मिन्प्रा-
येत्तरदासामपहत्यै पुत्रेजान्तेहिरायश्चाद्रं
जान्तामन्त्रप्रवरणोपितः अस्यर्शन्त्वं सचैलमग
लस्तानं वस्त्रपरिधानं निलकंदिवर्जना आ-
चमनं प्राणायामः स्वस्त्ययनं श्रीगणेशायन

मः अयवित्र इत्यादि सप्तव्याधा नमः स्वा
हावे स्वाहाये दृष्टिः हिराय आद्रोय हारा स्तु
उमंभरादिजायः उपास्मै मधु ३ अयश्रीव्रा
ह्मणो मासेपक्षे तिथ्यो दिने एवं गुरा विशिष्टं
प्राप्यतिथ्यो जातस्तनस्य आशुः कामार्थं प्रदुष्टिः
कामार्थं सर्वारिष्ट सर्वकामसमिधार्थं आशुयो
मिष्टार्थं श्रीगणेशां विकयोः श्रीगणेशां सानु
कुलाय श्रीगणेशादिनवग्रहाणां प्रीत्यर्थं आदि
राणां सानुकुलाय नानादीमुखानां विश्वेष्वा देवाय नोः
प्रीत्यर्थं नानादीमुखानां मान्तराणां प्रीत्यर्थं श्रीग
णेशां विकयोः पूजनपूर्वकं हिराय आद्रमहं क

वृ.प्रा.

३३

37

रिख्ये श्रीगणेशां विक्रयोः यथोक्तासृजाका
यापुण्याहं दीर्घमायुरस्त्वित्यादि शांतिर्भवत
दर्भयवान्गृहीत्वा ज्ञातसृजस्यप्रापुः पुष्टिः
सर्वाः प्रायुषो भिदुष्यं श्रीगणेशः प्रीत्यर्थं गणो
सानुर्थं यथादास्यमावानिनातिकेरवंडा
निगुडघृजसहिता निभगवन्मयोगणेशां विक्र
प्रीयेतां ज्ञातसृजस्यप्रापुः नां दीमुखं विष्टे
देवानः स्वाहा ज्ञातसृजस्यप्रापुः अमुकगोत्राः
नां मान्दपिनामही अपिनामहः नां पितुः श
मराणां नां मान्नामहन्तां आनामही अमुकी ३
देविदाः यथायथा विभागं स्वः स्वाहा अवंजले

०
१
दक्षिराणासंकल्पं दक्षिराणाः पांत्विन्यादि भक्तु
अस्यजानसृजस्यहिरायश्चाद्रकर्मराः १
सिद्धयेति प्रतिष्ठार्थं हिरायदक्षिराणाद्रव्यं श्रीगणेशः च्यं
आदित्यादिश्रीन्यच्यं आदिः सानुः च्यं द्रव्येना
नागोत्रेभ्यो दास्ये योयस्यः ज्ञां अस्मिन्का
लेजानसृजस्यनानाविधग्रहाराणादानानि १
करोति करसंकटं कृत्वा दक्षिराणाः पांत्विन्या
दि स्वस्ति नु अस्याहिरायश्चाद्रकर्मराय १
न्यूनास्तु गृहे उत्तरेः तत्तरेः ततोयजमानस्य
मांगल्येकरोति वधायन आशिर्वादाश्च जन्म
पत्रिकाप्रवरा इति हिरायश्चाद्रविधिः ॥

वृ.प्रा.

३४

३५

पुजातकर्मनामकर्मअन्नप्राशनचूडाकु
र्मलिरव्यजे तत्रश्वयुःप्रथमरात्रौजटाधिया
सतेकार्य तद्विनेवा प्रातस्त्रियोवालकस्यतेले
भ्यंजाने शिरसोदक्षिराभागेनित्वेजटाः३
तरतोद्वेचवधानि धूपायानि इत्यादि लोका
चस्तत मांगल्यं वर्धोपनं आशीर्वादाश्च पुराणा
हंदीर्घमायुरस्त्विन्यादि चतु अस्ययजमान
सुतस्यजटाधियासनकर्मराःप्राज्ञेष्टा.वाना।
गात्रेभ्यो.ददे द्योयस्य.दक्षिराः.पान्तिन्यादि
वतु अस्ययजमान सुतस्यजटाधियासनक
र्मरागो.मस्तु गृहे.उत्तरे.प्रातराभ्युदयिकंकृत्वा

लंक्र

मंडुपेचत्तरखंस्थंडिता विशेषमासादनी
यत्त मधु दधि उदकेच हिरण्यमुद्रिका नृणा
स्तत्रदधि मधु यत्तमिषमन्न व्रीहिवाना-
निलमाषाराणां इति पात्राणि चक्षुर्यित्वा आ-
नडुहचर्मी गोमय कुशाभिन्नेच केशप्रतिग्र-
हणाय आदर्शं नवनीतं लोहद्वयं सीता-
दक इस्मीदक उत्तरत उपस्थाप्य आचमना-
दि प्रयोगः अद्येत्यादि-स्पर्शकामानसजस्य
ज्ञानकर्माणि कारणाकर्माहंकारिष्ये अग्नि-
स्थापनादिसंविन्नं वस्तु तत्कृत्वा चरुग्रहणां उक्तं
देवताभ्योजयं गृह्णामि इति त्रिः चतुर्थं तृतीयं

चूडा^५

दृ.प्रा. शेषाभिमर्शनिं उक्तदेवताभ्योज्जुष्टमासाद
३५ यामि उक्तःभ्यस्त्वाज्जुष्टं प्रोक्षामि त्रिःप्रदा
३५ लमौदि-आज्यभागां नंहुत्वा अस्य यज्ञमात्र
सुतस्य जानकर्मकालानि क्रमदोषपरिह
रार्थं सर्वप्रायाश्चिन्तमहं कारिष्ये ओं भूर्भुवः
स्वः स्वाहा अया आग्ने भयजं स्वाहा परस्ता
नमंस्तु कं महाव्या हृत्ति च लुष्टं यं हुत्वा ततः हा
लं नूहं मोत्रि खद्याय ओं नृत्वा प्राणि हि यजु
वासमती हि सामोदनी हि एनौस्त्रिभिर्मन्त्रिः
प्रातिमंत्रं त्रिर्वहिर्दृष्टिनिर्निष्वासं वालकस्योप
रिष्ठात्कारोति ततः च तामधुनी एकीकृत्य द

धुदकेचएकीकृत्य ननःश्रुत्वार्येकीकृत्य
ॐ प्रेतयद्यामि अस्मिन्अमुकगोत्रदेवदत्त
अमुकशर्मन् इतिमंत्राकृत्य हेमात्रिःप्रशि
येत् मेधाजननंदक्षिरोक्तोवा गितित्रिः
वालस्यदक्षिरोक्तोवाक् ३ इतित्रिर्जपान्ति
वाग्देवीमनसा वारागीची सलिलास्वयंभूः
इतिचमंत्रयेत् ननस्वर्गशरास्त्रेरा
वद्वावालस्यदक्षिराहस्तेवद्धान्ति अपिमह्यो
छातान् दशमादिनयोवन् ऊर्ध्वदशम्यात्रा
स्त्राणोभ्योदद्यान् मावाकुर्वन्ति गृहेवाधारये
दिन्यर्थः उपरिष्टात्संज्ञकमहाव्या इतिचत्त।

२. आ.

३६

36

यद्यंहुत्वा नतः नामकरणाप्रायाश्चित्तं च
स्य यजमानस्य तस्य नामकार्णिकर्मकालानि
नमदोषपरिहारार्थं सर्वसर्वप्रायाश्चित्तम
हं करिष्ये ओं भूर्भुवः स्वः स्वाहा अया आग्नेः
अवदानधर्मे रात्वरुहोमः नतः जन्मनिधिं ह
त्वा त्रीणि च भागानि सदैव नानि यस्या कुमा
रो जातस्तानि पिं अवदानधर्मे रात्वरुहोमः
प्रातिपद द्वितीयाथै तृतीयाथै च चतुर्थी पंच
म्ये षष्ठ्ये सप्तम्ये अष्टम्ये नवम्ये दशम्ये एकाद
श्ये द्वादश्ये त्रयोदश्ये चतुर्दश्ये पौर्णमास्ये अ
मावास्याथै स्वाहेति सर्वत्र अग्नये स्वाहा रु

५

निकाभ्यः स्वाहा अमापतये स्वाहा रोहितये
स्वाहा सोमाय स्वाहा मृगशिरसे स्वाहा ए
वंत्री रिपवक्षत्राणि सदैव नानियस्मिं जातो भ
वति तं नक्षत्रं मध्ये कर्तव्यं पूर्वो देवतां पश्चीन
क्षत्रं सर्वत्र नक्षत्रं मध्ये नक्षत्रं आयुर्वेद
वसे स्वाहा आयुर्दा अग्ने दिम स्वाहा त्वं सो
ममहे वसे स्वाहा एवं दशचर्वाङ्गितीर्त्वा न
तो नागवल्यादि आश्रयपत्रे अंकमाक्षरेणोत्रे
शर्मयुक्तं कुमारनाममिरिवत्वादादीरोक्
रोडिचैः उच्चरेत् पुराया हृदी ध्यायुरित्या
दि ब्राह्मणाणां हस्ते कृत्वा अस्य यजमानस्य

वृ.प्रा.

३७

37

तस्य नामधेयांगस्त्वस्तिवाचनकर्मणाः ३१
तिष्ठा. इव्यं स्त्वस्तिवाचकब्राह्मणो. देणाय.
स्य. इतिरागाः पात्तिन्यादि. ब्राह्मणहस्तेस्व
स्ति. वेत्त अस्य यज्ञ. स्य नामधेयांगस्त्वस्ति
वाचनकर्मणोस्त. गृहे उत्तरे अस्य यज्ञमा
नस्य तस्य अन्नप्राशनकर्मकालाग्निक्रमदो
षपरिहाराय सर्वप्रायश्चित्तमहंकरिष्ये.
भूर्भुवः स्वः स्वाहा अयाश्चाग्ने. जं स्वाहा अ
भयते तस्य. अदे स्वाहा यच्चिद्धिमहश्चित्त
यच्चिद्धिते परुषाः गग्ने स्वाहा. महश्चिदग्र
एतसो. शायो स्वाहा इममग्र आयुग्नेः यथा

सन्त्वाहा अग्न्या द्युवि. दुच्छुनां इतिवाल
कमभिमंत्र्य स्योता एषिविभवा. व्रषः
इति उदगग्रेषु कशो रूपवेप्रय महाव्याहति
भिः प्राशनं ओंभूः ओभुवः ओंस्वः ओंभूभुवः
स्वः इति प्रतिमंत्रय योक्तं दधिमुधुघृत्तामि
प्रमंत्रं हस्तेनैव प्राशयेत् शेषं मात्रा प्राप्ती
यान् चूडाकरण प्रायश्चित्तं अस्य यजमा
नस्तस्य चूडा कर्म कालाति क्रमः ॥ ४ ॥
भूभुवः स्वः स्वाहा अया आग्ने. जं स्वाहा ७
स्तान् सप्त कमहाव्याहति च नष्टयुक्त्वा २
न वलीवर्द्ध चर्मणि वालकस्य प्राङ्मुख उपवेश्य

वृ.श्रा.

१८

38

संष्टचध. नयेइति ३ ह्यास्वप्नसीनाम्नासिं
चति आपउदंतुजीवसे. भजेकरोमित्राय
यं अमकरोत्रममुकात्रमुकशर्मन् इत्यु
क्ता विराट्तेनकुमारस्याशीरासिदक्षिणो
पार्श्वकेशावस्तोकावशिन्नोऽसव्यामोश्चि
वाङ्गिः मंत्रावृत्यात्रिरभ्यनक्ति शालत्येके
विजटांकृत्वा त्रिःश्वेतया शालल्याविज
टीकरणामित्येके भवनीन्ते. नाभ्यज्यः
उषधेन्नायस्वेन शनिपुणनसुरा मंत्रर्ही
धानि केशान्कुशनरुरां चादर्शेनसंस्पृ
श्यै तेजोसिस्वाधिनिष्टेपितामेनोहिंसीः ३१

ह=

तिलो हस्तरमादनेपिनावयन्सविनाशम-
दीर्घासुरयमस्तवीराः गोत्रः अमुकामुक
शर्मा केशाशाशिगच्छिनानि तनः छिज्वा
केशान्कुशजसुरांच गोमेयस्याययेत्
एवंक्षिणीयमेवन्तनीये दक्षिराजः स्त
नीयेत्तथेदने तनेगां ददान्यहन्तचवासः
पुरायाहं दीर्घः भवन्त अस्थयजमानस्त
स्थन्तनीये प्रवपन्त निमिजगां दक्षिरां अह
न्तचवासः तनेः क्रयेः इव्यं आचाययिन्तुभ्य
महंसं प्रददे दक्षिराः पांत्विन्यादि अनेने
वप्रकारेणादिरुज्जरतः केशान्कुशजसुरांच

६. प्रा.
३८

39

चक्षित्वा प्रत्येकंच आयुर्दंष्ट्रश्रुत्यादिष्ट्य
कृ २ कार्यं ननःसाशिरवंचपतंकार्यं नृहं
मावतःकुन्यानां प्रागुदीच्यादिशिवद्वेषि
धिन्नोदेशे अपांवासमीये कोशां निरवसा
नि नापिनायंधान्यपात्राणि २ उपरि
ष्टान्संस्तवंमहाव्याहृतिचल्लष्टयंकुत्वा न
नःचरुःस्विष्टरुत उदेकोपः ननोभूरादि
सप्तकंज्जुयान् उरापाहंदीर्घःभवन्त अ
स्ययजमानसुतस्यजातकर्मदिचूडाकर
राकर्मप्रतिष्ठासिद्धयंहिररायददे. भग
व. यंनो सव्येपारोप इत्यादितंत्रशेषसमाप

नीय मांगल्यादिलोकाचारः बौद्धशेवर्वेऽद्याद
शेव गोदानकर्मभवति नंत्रकदायोः अनेने
वप्रकारेरागदौद्वेदोकर्तव्यो आधिको शेवचूडा
कर्मरागसमानं नृसीमावृत्तः कन्यानांजातः
कर्मप्रभृतयः सर्वारिष्टपस्त्रिप्रावृत्तः क्रियाः पूर्व
ताः शरीरसंस्कारार्थीः कन्यानांनृसीकर्त
व्या शक्तिजानकमर्मादिचूडाकर्म अथयज्ञोप
वीतकर्मवक्ष्यामः पूर्वयुः नदिनेवावरणिकावा
रः मांगल्यस्नानादिसर्वकार्यं मातृस्यापते वसोप्री
स वृद्धिप्रादं आचमनं प्राणायामः स्वस्त्ययनं प्र
योगः यजमानसङ्गाय उपनयनकर्म हंकारिणे लो

वृ.श्रा.

४०

५०

किंकेयौ उपलेपनोलेखायाज्यमागंलंकृत्वा ग
भष्टिमे बुवाभारौमुपनयेत्तपेरोयेनाग्निनेतनार्भ
दशमेधुवा. परिवाप्योपनेयस्यान्त सर्वमुडःकर्त
व्यः श्राद्धत्पालंकृत्य एवंश्राद्धवनमंगल्योदेकैः
यथाशक्तपालकरां महाव्याहतिचतसृयंकृत्वा
कृतस्नानोपलेपनालंकृत्वाहन्त्वास आध्यादि
नेकृत्वाहुत्वाजघनेनयाश्रिमेनाग्निनिधुतः प्राड्भ
खम्भाचार्यः प्रत्यङ्मुख इतरास्तिष्ठंस्तिष्ठंतमुपनये
त् गुरुकपनयेत् अथमश्रजिनमंत्रः मित्रस्य
चक्षुर्दकरां. मेखलापश्रान्त वामदेवो मेखलात्रि
ष्टुप् इवंडुक्तान्यपरिवधमाता. खलेयं शतीत्र

मेखलां प्रदक्षिरांगत्रिपंरिवेष्ट्यग्नेन मंत्रेणा स्तु
यं पठित्वा यश्चान्मारावकं पाठयित्वा कटिप्रदेशे
आचार्यो मौञ्जीमेखलां प्रसिद्धां त्रिपंरिवेष्टयति
वेष्टनमंत्रावृत्तिः प्रदक्षिरात्तोत्राधिरेकस्त्रयोपि वापि
वापंच आर्चयस्मरणात् ऋक्संव्यख्ययीमेखला
याः प्रवक्षिरकराणां मित्रस्यैव दक्षरां वक्षीपस्तेजो
यशस्विस्तु विरंसमिद्धं अनाहनस्यं वसनं जरिष्ठः
परिदंवाज्याजिनंदहेहं शनिस्वयं पठित्वा नपाजपित्वौ
हस्माजिनस्योत्तरीयं धारयति यज्ञोपनीमंग्रहीत्वा
स्वयं पठित्वा नपाठयित्वा मारावकस्य दक्षिरावाहं
प्रवेष्ट्य शिरः प्रवेष्ट्य च वामस्कांधे स्थापयेत् ओम्

वृ.श्रा.
४२

५१

सोपवीतमसि यज्ञस्य त्वोपवीने नोपनयामि ३
निअनेन मंत्रेणाधारयेत् एकमेवोपवीतं नैव द्वि
तीयं नतो मारावकस्यात्पीयवांजलि उदकेन पूर
यित्वा कोनामासि आचार्यो मारावकं पृच्छति
अमुकस गोत्रः अमुकामक प्रप्सो हंभोः मारावक
वाचयति सोप्येवं कथयति समानार्थो भवान्नु
हि इति न पृच्छति समानार्थो हंभो इति न वाचयति
सोप्येवं कथयति ब्रह्मचारी भवान्ब्रूहि इति न पृच्छ
ति ब्रह्मचार्य हंभो इति वाचयति एवं पृष्ट्वा ख्याते
निवृत्ते भूर्भुवस्वरित्यस्यांजलांजली ह्नीना सिच्य
आचार्यो मारावकांजलो उदकपूरौ आत्मीयांज

लीखीन् उदकापराश्रासिंचनि भूर्भुवः स्वः
 नेन मंत्रेण मंत्रावृत्तिः दक्षिणाग्रेण भ्यां याशिभ्यां
 याशीसंगृह्य जपानि आचार्यो मारावकस्तयोः
 संपुटीकृतयोः सव्यं यामिणि अथः कृत्वा दक्षिणामुपा
 र्यं वामावकयाशीसंगृह्य संवोध्य मारावकं इमं
 त्रं जपेत् ओं देवस्य त्वा सक्तिः ॥ मुपतयामि अमुक
 गोत्रं अमुकामुकशर्मन् भगस्ते हस्तमग्रभीन् सविता
 राचार्यस्तव अमुकामुकशर्मन् अहं चोभावग्रहन्
 ते ब्रह्मचारिणोः स्वस्तये इति सर्वं स्वयमेव जपति त
 तः ऐंद्रीमावृत्तमावर्तवर्ते इति स्वयमुक्त्वा प्रवाचयित्वा
 प्रदाक्षिणामावर्तयित्वा प्राङ्मुखः कर्तव्यं ततः दक्षि

अमुकगो
 त्र

वृ.प्रा.
४२

५२

शाकदांतरेस्वदक्षिरां हस्तं प्रवेशयित्वा ओं शरीरं
नत्ते हृदयस्य प्रियो भूयासं इति दक्षिरोत्तमप्रादेशे
न हृदयदेशमभिमुखान्ति उदकोपः तत्रः स्तुत्वा
प्रसव्यं पर्यावृत्य प्रसव्यमप्रदक्षिरां आत्मतोभि
मुखं कृत्वा अथास्योर्ध्वागुलिं पारिणं हृदये निधा
य जपति मारावक हृदये हस्तं उर्ध्वागुलिं स्थापयि
त्वा ओं मम व्रते हृदयं महं आन्वदिकस्य सावित्रस्य
ब्रह्मचर्यस्य अमुकगोत्रमुकामुकशर्मन् इति ज
पान्ति ऐंद्रीमावृते मावर्ते कर्ते तथैव पर्यावृत्य
प्राङ्मुखं कृत्वा दक्षिरोत्तमप्रादेशे न दक्षिरास्कंधम
न्वारभ्य जपति ब्रह्मचर्यसिद्धिमिदमाधे ध्यानात्

शनिजप्त्वा पुनरापेरवंडशोजपेत् आचार्यः ब्रह्म
चार्यसि असाति इति मारावकः आ. सामिधमा
द्येहि मा. आदधानि आ. अपोशान मा. अशना
नि आ. कर्मकुरु. मा. करवाणि आ. मादिवास
षुष्णः मा. तस्वयामि आ. वाचं यच्छामि दाधा
मात्त मा. यद्धानि एवाते अग्ने. महिस्वाहा इत्यने
न मंत्रेण मारावक उच्यते विष्टेः सामिधं जुहोमि न
तस्तु हंसीवाज्जहोति नतः सावित्री प्रदानं संवत्सरे
सावित्री मन्त्राह त्रिरात्रे अन्वक्षन्वा तदरागमेव
अग्नेरुत्तरतः प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो गुरुराशिव्योऽ
पविशतः मारावकनालिकेरंगृहीत्वा आचार्यसि

८. आ.

४३

43

मस्कारं कुर्यान् अधीहिभोः इत्युक्ताचार्यः सा
सावकं दिशति ओंकारं प्रयुज्य अथेतरवाचयति
सावित्रीभो अबुबूहि इति गानं वाचयति सर्वक
थयति अथास्मै सावित्रीमन्त्रा नत्सवित्तर्वरेण्य
मित्येतापद्मोर्ध्वं शोवसानं च पाठयेत् अग्नेः पा
श्रिमन्तः प्राडः मुखं ब्रह्मचारिणां उपवेश्य आपो
नामस्तः मोक्षतः इत्येवमंत्रावृत्या त्रिराचम्य ति
वृत्प्राडः मुखं आचार्यास्त्रिंशत्तैः प्रत्यङ्मुखाय ओं स्व
स्ति नो मिमीता संगमे माहि इति पंचर्चनं दंडं प्रयच्छ
ति वरोदक्षिराणां पुराया हं दीर्घमायुरित्यादिशां
तिर्भक्तिः अस्य यजमानस्ततस्त्य उपनयनकर्मणाः

सम्यङ्मार्गं न्यूनाः सार्थं गां दक्षिरां ज्ञानिः क्रये
व्यंवा आचार्या यत्तुभ्यः ददे दक्षिराः वां चित्या
दि प्रदक्षिरा मन्त्रिपर्याणीय भिदने ग्रामं माज
रन्त्येव प्रथमं मारावकं भिदार्थं मुपवेशयेत्
उं भवति भिदां देहि इति भिदां प्राप्ययेत् उं स्वास्ती
निप्रतिगृहीयान् याचैनं न प्रत्याचक्षीत् आचार्या
यमैदां निवेदयित्वा आचार्या यमैदां भोः सभैदां
भोः इत्युक्ताः चार्यः किञ्चित् स्मै ददाति अनुज्ञातो
गुरुरागं भुञ्जीत् आचार्यः कप्यानी अहरहः समि
दाधानं मारावकः वाटं इति ब्रूयान् भिदा चरणा
वाटं अधः शय्या वाटं गुरुमुपश्रूया वाटमिति मते

वृ.श्रा.
४४

५५

कंव्यान् इति ब्रह्मचासिगोविन्द्यानि इति उपरि
ष्टात्संज्ञकं महाव्याहृतिचतुष्टयं ज्ञुयान् ततः
स्विष्टकृत् उदको. ततो भूरादिसप्तकं ज्ञुयान्
प्राया हन्दीर्घमा. चतु. अस्य यजमानस्तुतस्य उप
नयनकर्मप्रति. ददे भगवत्यः कर्मणि. त्तां उप
हवृशादितं त्रयोषं समापनीयं मांगल्यं वर्धयन्
आशीर्वादः भूयसीसंकल्पः इति उपनयनक
र्म ततः सावित्र्यैव कारयेत् अपोशानप्राणाहु
तिपूर्वभोजने सायंसंध्या अग्निकार्यं सावित्र्यं
वप्रात्तरपितृयेव शुक्रियवृक्षात्प्राक् संध्या अग्नि
कार्यं च सर्वसावित्र्यैव कार्यं अथानुवाचनस्य

अथ्यसंध्योपासनं अरायेसमित्याणिः संध्यामा
स्ते नक्षत्राणां पर्शवान्न तच्चारैरहरहः सावंप्रातश्च
कर्तव्यं ग्रामस्य वास्तुतः प्रागुदीचीदिशंगत्वा अर्घ्यं
स्तमित आदित्ये उक्तेन विधिना प्राणायामान्कृत्वा
मंत्रेणात्त्वम्य ततः आयोहिष्ठे दर्शनं ज्ञानं ततोति
क्रांतायां संध्यायां महाव्याहृतयः सावित्री च प्रसिद्धा
जप्त्वा स्वास्तितोमिमीत्ता आनोमद्वा कनिक्रदत्त क
यानश्चित्र अबुधमृत्ये माप्रगाम इत्येवमादीनि लो
कप्रसिद्धानि स्वस्त्ययनानि शक्तितोजपित्वा गृह
मागेच्छत एवं प्रातः प्राङ्मुखत्वा दृष्ट्वा मंडलदर्शने
न तामेव दिशंगत्वा दृश्यमाने द्यौषजा रवेः पूर्ववत्

४५
४५
६. आ. नमार्जनं कृत्वा प्राङ्मुखस्तावन्निष्ठेत् यावंदादित्योद
यः ततः उदिते प्राध्वयन्तं महाध्याहृतयः सावित्री ।
स्वस्तितोमिमितामिन्त्येवमादिप्राध्वयन्तमुदिते भव
ति अप्याग्नि कार्यं अहरहः सायंप्रातः स्त्रिडिले
पंचभूसंस्कारां कृत्वा अग्निमुपसमाधाय परिस
मुख्यपर्युक्ष्य दक्षिरां जान्वा च्य अग्नये सामिधमाहा
र्वं प्रयच्छत स्वाहा एधोस्येधिषीमहि. धोहि. धोहि
स्वाहा समिद्धो मां त्समर्द्धय. न च स्वाहा एवाग्ने अ
ग्ने. महि स्वाहा अप्यपर्युक्ष्य अग्निः अहं त्वमेधां च ।
संप्रयच्छत इति अनेन मंत्रेण अग्नये रूपं स्नानं कृत्वा
सौपरीं व्रतभाषितं परिपाटी इन्द्रं वृद्धं संप्रदा

यानुष्ठितं आयुषं जमदग्नेः-आयुषं इत्येतेः।
पंचभिर्मन्त्रैः प्रतिमंत्रं ललाटे हृदये दक्षिरास्त्वं धेवा
मेव जतः पृथेच एतेषु पंचसु प्रदेशेषु भस्मना त्रि।
पुंड्रकान् कृत्वा ततः तच्छं योरावरागीमह इति क्रुच
जपित्वा वक्ष्यमाणानां विधिना गुरुन अभिवादयेत्
अमुकगोत्रः अमुकामुकशर्मा आचार्य अहं भो।
अभिवादयामि एवं त्रयि प्रवर वैष्णानर अभिवादनं
कृत्वा अन्याश्चापि वृद्धान् देवज्ञानमानुषान् वा प्र
बलान् अभिवादयेत् यदि प्रातरग्नि कार्यं न कर्तुं न
तम ध्यात्वे कर्तव्यं च तर्हि श्रु-तमस्कारः इति अ
ग्नि कार्यं अप्यवज्ञा देशानं श्रुतियव्रतीत्पूर्वमि
न

ट.प्रा.

४६

५०

शोभनेदिवसेऽहीक्षारिकाकर्मवक्ष्यामः एतस्मिं
दिवसेप्रातःकालेष्ठावपिशिष्यावाचार्योभुक्त्वाततो
पराङ्मेप्रागुदीचीदिशंगत्वाऽशान्यादिशिस्त्रिंदि
लंकृत्वा आचमनं प्राणायामः स्वस्त्ययनं प्र-
योगः अस्ययजमानस्तस्यऽहीक्षारिकाकर्मक
महिंकरिष्ये उपलेपनोलेखनाद्यज्यभागान्
कृत्वा महाव्याहृतिचतुष्टयं कृत्वा मन्त्र आचार्य
अग्राविंद्रश्चादिन्येविश्वेबुचंदेवेषु चरितंनेत्रस
चर्यं इत्यनेनमन्त्रेण आचार्यः प्राडः मुखं निष्पन्न
प्रत्यडः मुखं निष्पन्नः मारावकं पृच्छेति चरितंभोः
इतिमोरावकं कथयति पश्चादग्नेः परत्वादात्वा

यस्य प्राङ्मुखोऽस्ति ते ततः आचार्येभ्यो गुरुभ्यो वक्तुं
प्राङ्मुखं कृत्वा अह्नेन वाससाचार्यः प्रदक्षि
णां मुखं त्रिःपरिवेष्टयति यथा नयति उपरिष्ठा
दृशाः कृत्वा त्रिरात्रं सामिदाधातमिदात्वरणम
धः शय्यां गुरुमुष्णं च अकुर्वन्वा ग्यतोऽप्रमत्तो
रन्ये देवकाले गतिं ह्यत्रैवोपवसत् इति आदिश
ति उपरिष्ठात्संज्ञकं महाव्याहृतिचतुष्टयं कृत्वा ति
थ्यदादि तंत्रप्रोक्तं समापनीयं सायं प्रातश्च अ
ग्निकार्यं निवार्य इति उद्दीक्षणाकाकर्म अथ
मुक्रियन्त अथ व्रतादेशानं प्रातः बुद्धिप्राप्तं
कार्यं संश्लिष्टं कृत्वा उपविश्य उपविश्य आचारा

वृ. श्रा. मतं प्राणायामः स्वस्त्ययनं प्रयोगः अस्य यज्ञमान
४७
५७
सतस्य शुक्रियव्रतकर्मकर्माहं करिष्ये उपले
पनो ह्येखनाद्याज्यभागां नं कृत्वा महाव्याहति
चतुष्टयं कृत्वा उपनयनव्रता सर्वकर्तव्यं तथाच
स्मृत्यन्तरे यद्यस्य विहितं कर्म यन्मूर्त्नया च मेख
लायोदंडो यच्च वमनं तद्वदस्य व्रतेऽपि मम व्रते
हृदयं महं यावन्कालं शुक्रियस्य व्रतस्य चर्यस्य
शक्तिविशेषः न सा वित्री मन्वाह सा वित्रप्रदानं
न कर्तव्यं दंडप्रदानात्तमित्येके समदाद्यान्तान्त
संभ्रापोनामस्तेत्यादिसर्वप्रकृतवत्समापनीयं
शक्तिशुक्रियव्रतकर्म अथानुवाचनं शुभेद्भिदि

वसेप्रातरग्निकार्यानितरं तस्मादग्नेरुत्तरतश्चा
नदुहगोमयेनजलाधारमर्घ्यं कुंभाकृत्वा ततो
पुनरग्नः आचार्ये ब्रह्मचारिणो यथोक्तमुपवि
शतः अभिवादनाधिके यथो विधि कृते आ
चार्य एनं वाचयति सावित्री भो ३ अनुब्रूहीत्या
दिप्रकारेणाङ्कप्रत्युक्तं कृत्वा तत आचार्ये अग्नि
मीलेत्येनस्य सूक्तस्य मधुच्छंदाग्निर्गीयत्री अनु
वाचने विनियोगः तस्यैव आघात्रश्रुततः
ॐ अग्निमीलेः नम इति पाठयानि एवं सर्वेषां सू
क्तानां आघात्रं च पाठयानि भोजनां स्वाकृयथा
शक्तिमकृत्सकृदेव पाठयेत् ननु अभ्यासं कारयेत्

८. आ. एवं समाप्तायां संहितायां नस्मिन्महनिब्रह्मचारिणा
४८
५१
उपचारः नृचात्रुपविशेत् ततः अपराङ्गे ओं अदत्त
धानाभिदादेहि इति अष्टयवान्महायित्वा उपले
पतो ह्येखनाद्याज्यभागात्तृत्वा अज्याहुनिध
मेता एकस्त्रवेराधाना नामभिधारः अग्नेोपाणि
ताञ्जुह्यान्मदसस्यानिमद्भुतमिति प्रत्युचं स्तुत शोवे
राञ्जुह्यान् भक्षोर्वाचार्यस्वस्तिवाचयेत् पुरायाहं
दीर्घः शान्तिर्भवन्तु अस्य अक्षतधातुहोमांगत्ये
स्वास्तिवाचनकर्मणः प्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं इमान्महान्
आचार्यायिन्नुभयमहंसंप्रदेद एवं प्रयोगः ततः सि
ष्टकृदादितंत्रशेषं समापनीयं इत्यनुवाचनान्तरं

अक्षतधानाहोमकर्मसमाप्तं ननःशास्त्ररं व्राति
कं उपनिषदं एनानि सांवत्सरिर्हि व्रतानि यथो
क्तानि कृत्वा सावित्र्यश्रुक्रिययोगस्त्रिरात्रं द्वादश
रात्रं संवत्सरं आचार्यश्चेष्टा इति पक्षस्तद्व्ययं नि
र्दिष्टं शास्त्ररं व्रातिकोपनिषदस्तु सांवत्सरिकाः
शास्त्ररं संवत्सरं उदीक्षणां कृत्वा ननः प्रभा
ते उपनयनवसर्वकर्तव्यं मम व्रत इत्यस्य मंत्रस्या
नेन कर्मसंसांवत्सरिकस्य शास्त्रस्य ब्रह्मचर्यस्य
देवदत्त इति विशेषः शेषं श्रुक्रियवत्कर्तव्यं इति शा
स्त्ररं व्रतं अथ व्रातिकव्रतं तच्च संवत्सरचरेन पूर्यते संव
त्सरे उक्तविधिना उदीक्षणां कृत्वा ततः प्रभाते उप

वृ.श्रा.
४८

५१

नयनवत्सर्वकर्मकर्तव्यं अयं तु विशेषः ममत्र
नश्यस्यमंत्रस्यांतेनक्तमद्यंसांवत्सरिकस्यत्रा।
निकास्यब्रह्मचर्यस्यदेवदत्त इति विशेषः शास्त्रार
वत्कर्मशेषसमापनीयं इति ब्राह्मिकव्रतं अप्योप
निषदं तदपिसांवत्सरिकं पूर्णसंवत्सरे उत्तविधिना
उद्दीक्षणां कृत्वा ततः प्रभाते उपनयनवत्सर्वकर्म
कर्तव्यं अयं तु विशेषः शेषं ब्राह्मिकवत्कर्म समा
पनीयं गृहप्रविश्य समावर्तनं कुर्यात् पूर्णकाले
चरिते ब्रह्मचर्यशोषोर्वाहस्यत्यांतेर्वदेस्तेरहस्यस्त्रा
वयिष्यन्कालानियमं चादेशेन प्रणीयेत् इति शा
स्त्रब्राह्मिकोपनिषदत्कर्मणि समाप्तानि अथातो

दंडनियमानांतरागमनं कुर्यादात्मनो दंडस्य च कस्य
चिदवकाशो गमनाय नंदुयः अथ वेदं मेखलो
पवीतानामन्यत्र मदिशीर्यताश्चिन्नवान्तस्य तात्त्रा
यश्चित्तं यदुद्धो हेरथस्य मेखला चिदसंधेया भवत्या
त्यां कृत्वा त्रुंसी परिधाय ब्रह्मचानुमंत्रयेत् मेध्यामे
विभागजे गोपायनो जीवसे जातवेद इत्येते स्त्रिभि
र्मंत्रै मेखला मन्या कृत्वा त्रुंसी परिधाय ब्रह्मचारी
स्वयमेवानुमंत्रयेत् पूर्ववायदिदंडो मिहो तनृशेत्
वा आभिव्ययस्वेत्यनेन मंत्रेणायथोक्ता मन्यदंड
गृहीत्वा त्वस्ति नो मिमीता मिनिपंचमं जपति अ
थ मेखलायतो पवीतयोः अन्यतरश्चिद्येत् त्वंचि

वृ. श्रा.

५.

५०

दशमिन्त्यनेन मंत्रेणाग्रं धिं कृत्वा स्यात्ति नो मिमी
तामिति पंचर्चं जपति उपवीतं च दंडे व घ्राति तद
प्येतत् त्रुटितं यथा मेखला मज्जिनं च यावद्भुक्ति
यादेः अन्त्यतरस्य व्रतस्थपरिसमाप्तिः ततो व्रत
समाप्तौ दंडमेखलाजितयज्ञोपवीतानि नहि ते
कृत्रमित्यनेन मंत्रेणाग्रं पुनर्जुह्यात् अन्तेन वा र
सशब्दोऽङ्कारं पर्यायः यज्ञोपवीतं दंडं च मेखला
मज्जिनं तथा जहुपादपूजने पूर्यो वारुणाय च र्चार
सेन वा अप्यसमावर्तन कर्म कृत्यामः स्याव
र्तन कर्म तत्र पूर्वयुक्तदीक्षाणिकां कृत्वा प्रातः का
ले गणापति पूजनं मान्दस्यापनं वसो ह्यरा वृ

द्विष्ट्रां ततः स्थंडिलं कृत्वा आचमनं प्राणाया
मः स्वल्पयनं प्रयोगः अस्य यजमानस्य सप्तस्य समा
वर्तनकर्मकर्माहं करिष्ये पंचभूतसंस्कारान् कृत्वा
अग्निस्थापनादिभ्योऽप्यभ्यासां कृत्वा पुस्त्या
त्संस्तवं महाव्याहृतिचतुष्टयं कृत्वा आनडुहमित्यु
क्तं तस्मिन्नुपवेश्य केशशर्मश्रृणोचापयन्ति स्तामेन
श्वानि च ततः ब्रह्मचारिरां आनडुहे चर्मशिः उप
वेश्य शिरवाकर्जयत्योक्तं तौ रं कृत्वा स्नानं माचंति
माद्रवामनं गृहीत्वा व्रीहिपैवैस्ति लसर्षपैरथामार्गैः
सदा पुष्पैर्भिरित्युद्धाप्य एजानि सर्वाणि एकीकृत्या
पेषयित्वा यथोक्तं उद्धर्तुं कारयित्वा आपो हिष्ठापे
नै=

८. आ.

५२

51

नाभिषिच्य आपोहिषेति नवर्चनस्तुतेन प्रत्युचं
उदङ्गं भात्रह्मचारिणो मूर्ध्नि निषिच्य लौकिकं स्त
पनं कारयित्वा मौञ्जी उर्ध्वं विभागेन पृथक् कृत्वा
अलंकृत्य पुनर्वस्त्राणीत्यनेन मंत्रेण रात्रिं युगं पारि
धाय अर्धं वास उत्तरं च मंत्रादृत्य अथास्मै निष्कं व
धाति तिलकं कारयित्वा सर्वमुपवीतं कृत्वा जिनं च
त्यक्त्वा मोक्ष्युपवीते दंडे वधाति उपवीतं न वधारयि
त्वा आयुष्यं वर्चस्य मित्र्यादिना एकादशार्चनं स्तुते
नस्तु वरां वधाति ममाग्रैर्वर्चसि स्तुते न शिरो वेष
यति गृहं गृह्यहनायेति सूत्रं आरोहतेत्युपानहो
दीर्घस्ते अस्त्रं केश इत्ययात्र च वैरावं दंडं गृह्णाति

प्रतिलीनस्तदहरासीत् वनस्पतेर्वीङ्गः शास इहा ए
ताभ्यामृग्भ्यां रथमारोहेत् प्रथमं दक्षिणो न पादने
ततो वामेन यथा संख्यं यत्रैतन्नगवाचा पशुना व अ
हिये सुस्तत्पूर्वमपनिच्छेत्ता यत्रैतन्मुपास्थितं आचा।
यो दयो वा धवा अगवाचा पशुना वा ऐं द्वाग्नेन मधु।
पर्केनाहियेयुः तद्गृहं पूर्वगन्तव्यं गोभ्यो वा समावर्त्त
त फलवतो वा वृत्तान् गोभ्यः सकाशात् फलवतो र।
त्तान् पर्यावर्त्तन् अर्घदायिनामभावे इन्द्रश्चैव तन्निद्र
विरागनिधेहि स्योनाष्टाधिविभवेत्यवरोहति प्रथम
या दक्षिणो न पपित द्वितीयाया वामेन ईक्षितमन्नं त
दहं भृजीत् आचार्याय वस्त्रयुगं दद्यादुसीधं मणि।
कुंडलं दंडोपानहं च एतत्सर्वं आचार्याय दद्या

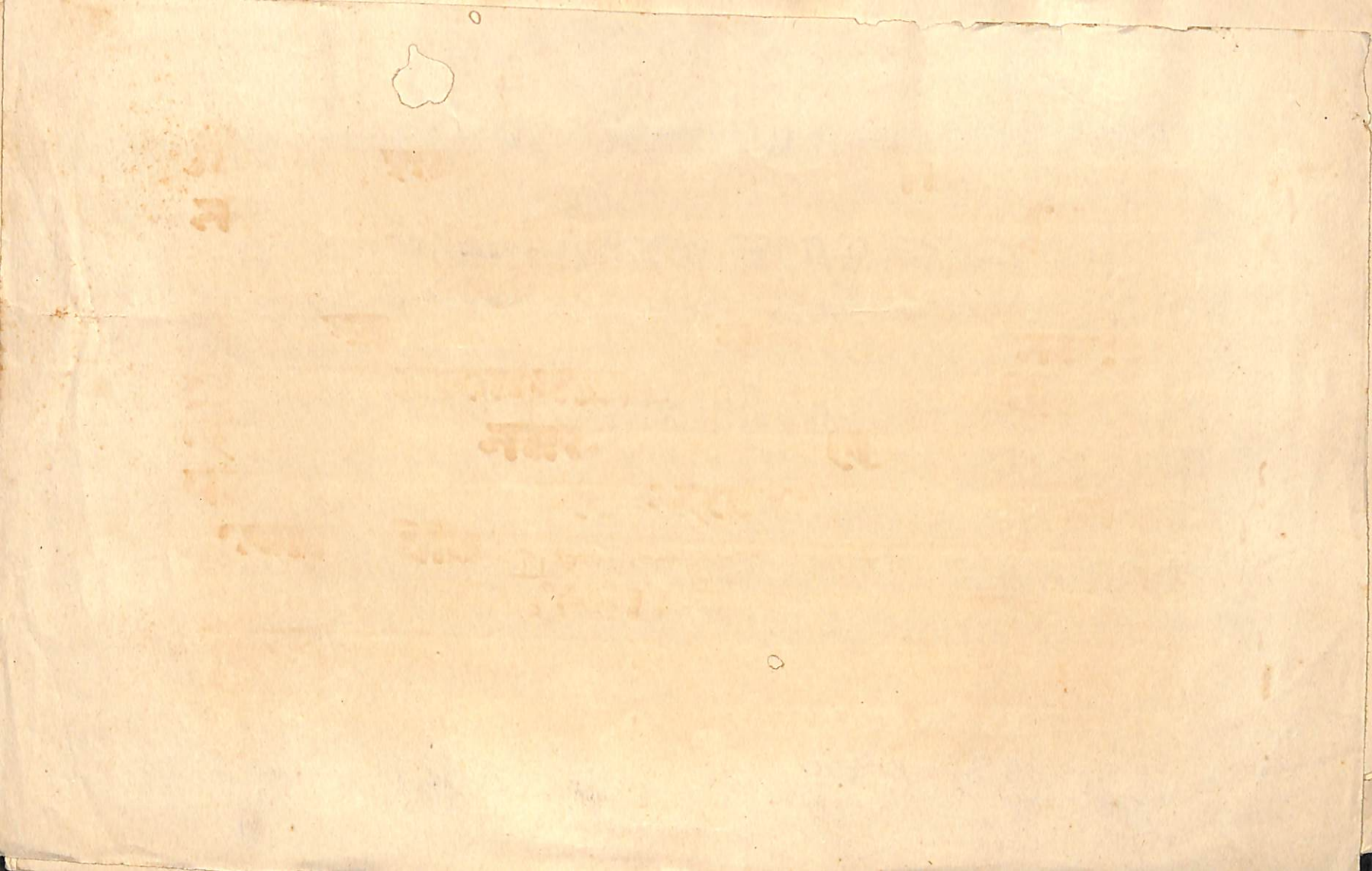
६. आ.

५२

52

न इत्यादिसर्वेष्वोक्तं कृत्वा रथमारुह्य गत्वा ।
पुनरुत्तमागन्ते मांगल्यं वर्द्धयन् आशीर्वादांश्च कृ-
त्वा उपरिष्टान् संस्तवं महाव्याहृतिं च तद्व्यं हुत्वा ।
ततः स्विष्टकृतः उदको नत्तो भूरादिसप्तकं जु-
हुयात् पुराया हृदीर्घमाधुरा प्रागन्निर्भवत्तु अस्य
यजमानस्य सप्तस्य समावर्त्तनकर्मणाः प्रणिष्ठासि
ध्वर्यं हिरण्यं ददे भगवत्य यन्तां उपग्रहकुशा
दि तन्त्रशेषं समापनीयं नत्तो यत्तो पवीने दंडादि
कं सर्वे न हिते तत्र मित्वा चापरावेन वाजलेन जुहु-
यात् इति समावर्त्तनं समाप्तं शुभमस्तु सं. ६६ फ. २.

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

23-9-88

22-9-88

23-9-88

